

ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม
ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา
กรกฎาคม 2560

ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม
ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญาณิพนธ์
ของ
อวิรุทธ์ อินโต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา

กรกฎาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม
ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา
กรกฎาคม 2560

อวิรุทธ์ อินโต. (2560). *ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารและการจัดการการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญาณิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุษงค์.*

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผลคะแนนการสอบคัดเลือก ด้านความรับผิดชอบ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา กับผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 285 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่าระดับ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือการถดถอยโลจิสติก

ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านผลคะแนนการสอบคัดเลือก ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนสามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

PREDICTING FACTORS FOR COLLEGE SUCCESS OF STUDENTS INDUSTRIAL
VOCATIONAL IN VOCATIONAL CERTIFICATE OF BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Educational Administration and Management
at Srinakharinwirot University

July 2017

Awirut Into. (2017). *Predicting Factors for the college success of Industrial Vocational Certificate in Bangkok*. Master's thesis, M.Ed. (Educational Administration and Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Panuwat Sirinupong.

The purpose of this thesis was to study the relationship between selection screening scores, responsibility, achievement motivation, curriculum and instructional management and the environment of the school with college success of industrial vocational students in studying for a vocational certificate in Bangkok and the predicting factors in the study for college success of students. The samples used in this study were vocational student at the diploma level in Bangkok, in the 2559 academic year, with two hundred and eighty five students in the third grade. The result were derived from stratified random sampling. The research instrument was a questionnaire and used Logistic regression analysis.

The results revealed the following:

Predicting factors for college success include selection screening scores, responsibility and the environment of the school. These factors can predict the college success of the vocational students, at a statistically significant level of .05 and factors such as achievement motivation, curriculum and instructional management that can predict the college success of the vocational students at a statistically significant level of .05

ปริญญาบัตร

เรื่อง

ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม

ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ของ

อวิรุทธ์ อินโต

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์จัตราชัย เอกปัญญาสกุล)

วันที่ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาบัตร คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาหลักประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุหงศ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล กฤษคฤหาสน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุหงศ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาและสนับสนุนของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุษย์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า แนะนำแหล่งการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไข ข้อความ และรูปแบบของปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด เชื้อสุวรรณทวิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร อาจารย์ ดร.ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล และอาจารย์ ดร. ชไมพร ดิสถาพร คณะกรรมการสอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล วรรณเจริญศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง อาจารย์ ดร.ภุชงค์ จันท์จิระ อาจารย์โอบาส สุขหวาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คุณพิภพ แก้วไทรหงวน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการวิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี และคุณองอาจ ร่มโพธิ์ศรี รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนและนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่งานทะเบียนและวัดผล และงานวิชาการ วิทยาลัยเทคนิค ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 แห่ง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณ นักเรียนของวิทยาลัยฯ ทุกคนที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้และประสบการณ์อันมีคุณค่าแก่ผู้วิจัยด้วยความกรุณาตลอดระยะเวลาการศึกษาหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ท้ายที่สุดของความสำเร็จครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่ออภิชาติ อินโต และคุณแม่ อุกฤษวรรณ อินโต บิดามารดาของผู้วิจัยที่ได้อบรมเลี้ยงดูด้วยความรัก ความเมตตา ให้กำลังใจ และเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้ คุณค่าที่เกิดจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับคุณบิดา มารดา และคุณครูบาอาจารย์ทุกท่าน

อวิรุทธ์ อินโต

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของงานวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
การจัดการศึกษา.....	7
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.).....	7
การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.).....	10
การคัดเลือกเข้าศึกษาต่อของสถานศึกษาในสังกัดคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา.....	17
การออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรอาชีวศึกษา.....	19
เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา.....	32
การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก.....	38
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา.....	43
3 วิธีดำเนินการวิจัย	47
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	47
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	61
วิธีดำเนินการวิจัย.....	61
สรุปผลการวิจัย.....	62
อภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	66
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	68
ภาคผนวก ก.....	76
ภาคผนวก ข.....	84
ภาคผนวก ค.....	90
ประวัติย่อผู้วิจัย	104

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ข้อมูลสถานศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.).....	9
2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานศึกษาอาชีวศึกษา.....	48
3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตร และหลังเวลาหลักสูตร จำแนกตามสถานศึกษา.....	54
4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา ของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	55
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา ของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามเวลาหลักสูตรและหลังเวลาหลักสูตร.....	56
6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยแต่ละด้าน.....	57
7 ค่าสถิติทดสอบความเหมาะสมของโมเดล.....	58
8 ค่าสถิติทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรปัจจัย.....	58
9 ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมทุกสถานศึกษา..	59
10 ประสิทธิภาพของสมการถดถอยโลจิสติก ที่สามารถทำนายโอกาสในการสำเร็จการศึกษา ของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	60
11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	85

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ฟังก์ชันโลจิสติก (Logistic Function).....	40
2 แสดงขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยการศึกษาในประเทศไทยนั้นแบ่งได้ 2 ระบบ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะมีการจัดการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีทั้งการจัดการศึกษาสายสามัญและสายวิชาชีพ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542: 1-2) ซึ่งในการจัดการศึกษาสายวิชาชีพ จะอยู่ในระบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาโดยมีหน้าที่หลัก คือ การจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ โดยที่การจัดการศึกษาอาชีวศึกษามีรูปแบบการจัด 3 รูปแบบ ได้แก่ การจัดการศึกษาในระบบ การจัดการศึกษานอกระบบ และการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี และมีการจัดหลักสูตรให้กับผู้เรียนได้เรียนสายวิชาชีพดังต่อไปนี้ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือปฏิบัติการ (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา. 2551: 3)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) เป็นหน่วยงานของประเทศแห่งหนึ่งที่มีดำเนินการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและสังคมระดับประเทศและภูมิภาคอาเซียน โดยได้วางยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน ซึ่งมีการกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพโดยคำนึงถึงคุณธรรมและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ การพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ จะเน้นการผลิตกำลังคนให้มีคุณภาพมาตรฐาน มีเส้นทางอาชีพที่ชัดเจน เพื่อสนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนให้มีการรับรองสมรรถนะของบุคคลในการประกอบอาชีพ เสริมสร้างทักษะการเป็นผู้ประกอบการ และสร้างค่านิยมที่ดีต่อการอาชีวศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพมีคุณภาพมาตรฐาน มีงานทำและดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม โดยมีกล

ยุทธ์หลักคือ เพื่อพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษา เพื่อเร่งรัดพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะผู้เรียน เพื่อสร้างมาตรฐานและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล เพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพสถานศึกษา เพื่อ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษาให้ได้มาตรฐาน มีความเป็นเลิศ ทางวิชาชีพ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์วิชาชีพ ปลูกจิตอาสา ด้วยการบริการสังคม เพื่อส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อ นวัตกรรมมาใช้ในการเรียนการสอน เสริมสร้างทักษะการเป็นผู้ประกอบการ และ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อการอาชีวศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2556: ออนไลน์)

ปัญหาของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในประเทศไทยตกอยู่ในสภาวะด้อยพัฒนาในระดับรุนแรง (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2551: ออนไลน์) จากผลการศึกษาศาสามารถประเมินได้ว่า แรงงานฝีมือที่มีอยู่ประสบปัญหาด้านคุณภาพซึ่งไม่สามารถสนองต่อความต้องการของสถานประกอบการได้ แรงงานใหม่ต้องได้รับการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติงานจริง แม้ว่าจะมีวุฒิการศึกษาสูงตรงสาขาอาชีพ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาสายอาชีพของไทย ประกอบกับ ปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาท ต่างส่งผลต่อภาพลักษณ์การเรียนสายอาชีพ และจำนวนของสัดส่วนคนเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ (จุนิษฐ์ ลักษณะวิไลฐ. 2552: บทนำ) ซึ่งผลสืบเนื่องจากประเทศที่พัฒนาแล้ว มีการส่งเสริมสนับสนุนประชาชนในประเทศให้เลือกเรียนสายอาชีพ เพื่อการพัฒนาทักษะฝีมือและพัฒนาคุณภาพแรงงานอันจะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เห็นเป็นรูปธรรมได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ (2555: 51) กล่าวว่าสถานศึกษาอาชีวศึกษาผลิตบุคลากรไม่ได้มาตรฐานทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณและไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การผลิตแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และผลิตแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไม่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ จึงทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในเชิงคุณภาพและจากการสำรวจข้อมูลอาจจะเป็นผลมาจากปัจจัย 6 ด้านดังนี้ ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ด้านความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์ ด้าน ความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศ ด้านความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม ด้านความสามารถด้านเทคนิคการปฏิบัติงาน และด้านความสามารถในด้านการบริหาร

อุตสาหกรรมของประเทศไทยมีต้องการแรงงานสายวิชาชีพด้านช่างจำนวน 180,000 คนต่อปี (กองวิจัยตลาดแรงงาน. 2558: ออนไลน์) ในขณะที่มีผู้เรียนอาชีวศึกษาจำนวนรวมต่ำกว่าความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งถ้าพิจารณาเฉพาะนักเรียนสายช่างอุตสาหกรรม พบว่ามีผู้เรียนจำนวนประมาณร้อยละ 40 เท่านั้น (กองวิจัยตลาดแรงงาน. 2558: ออนไลน์) เพราะผู้เรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนสาขาพาณิชยกรรมเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการเรียนสายอาชีวศึกษาในสาขาช่างอุตสาหกรรมจึงเป็นทางเลือกที่ดีทางหนึ่ง เพราะสามารถตอบสนองความต้องการแรงงานของตลาดอุตสาหกรรมประเทศไทยที่กำลังขาดแคลนแรงงานได้ ซึ่งเมื่อเทียบกับการสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย ซึ่งมีการแข่งขันสูงและประสบปัญหาการตกงานสูง

การเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาช่างอุตสาหกรรม เป็นการจัดการศึกษาให้แก่ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ใช้ระยะเวลาการศึกษาตลอดหลักสูตรทั้งสิ้น 3 ปี โดยมีการจัดหลักสูตรในสาขางานต่างๆ อาทิเช่น หลักสูตรช่างไฟฟ้า หลักสูตรช่างอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรช่างยนต์ หลักสูตรช่างกลโรงงาน และหลักสูตรช่างก่อสร้าง เป็นต้น และจากสำรวจข้อมูลของผู้เรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา. 2559: ออนไลน์) พบว่าในด้านสาขาวิชาที่เปิดสอนนั้นนักเรียนระดับ ปวช. ส่วนใหญ่เข้าศึกษาต่อในสาขาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งมีสัดส่วนนักเรียนประมาณ 47% ของจำนวนผู้เรียนในสาขางานอื่นๆ โดยนักเรียนสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมกว่า 76% กำลังศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐ และ 24% กำลังศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาของเอกชน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงจำนวนผู้เรียนในประเทศไทยนั้นมีความสนใจในการศึกษาต่ออาชีวศึกษาในประเภทช่างอุตสาหกรรมเป็นอันดับหนึ่ง

การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรของผู้เรียนนั้นเป็นความสามารถในการเรียนรู้หรือสนใจในการเรียนตามหลักสูตรที่กำหนดขึ้นของผู้เรียน ซึ่งการสำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จะต้องมียุทธศาสตร์ในการศึกษาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือ 6 ภาคเรียน รวมทั้งมีผลการเรียนไม่น้อยกว่า 2.00 จึงสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2556: ออนไลน์) พบว่าการจัดการศึกษาในสายวิชาชีพของประเทศไทยกำลังประสบปัญหาในการออกกลางคันของผู้เรียน ซึ่งจากข้อมูลการสำรวจและติดตามการออกกลางคันของผู้เรียนระบบปกติ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ช่วงปีการศึกษา 2556-2558 จำนวนสถานศึกษากลุ่มตัวอย่าง 353 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 85 ของจำนวนสถานศึกษา 416 แห่ง พบว่าผู้เรียนระบบปกติในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ภาพรวมมี ผู้เรียนออกกลางคันจำนวน 40,754 คน คิดเป็นร้อยละ 38.74 (สำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา. 2558: 20) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชรพะเยาว์ แยมยินดี และคณะ (2556: 1) ได้ทำการศึกษาสาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพาณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบสาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพาณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมของนักศึกษา ด้านสภาพของครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาและด้านสภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวส่งผลทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนด หรือสำเร็จหลังเวลาหลักสูตรที่กำหนดขึ้น

จากศึกษาตัวแปรปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษา มีตัวแปรหลายตัวที่สามารถส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียนได้ เช่น การ์เย่ และบริกซ์ (พรศรี พุทธานนท์. 2550: 6-10; อ้างอิงจาก Gagne; & Briggs. 1987) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จทางการเรียน

ขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ด้าน คือ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ แรงจูงใจหรือสิ่งเร้าภายนอกที่มีผลต่อการเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา เป็นต้น ส่วนปัจจัยภายใน ได้แก่ ทักษะทางปัญญาหรือพฤติกรรมส่วนบุคคล เป็นต้น และสุรรัตน์ เตียวเจริญ (2553: 53-58) กล่าวว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่เกี่ยวข้องถึงผลสำเร็จทางการศึกษามี 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว

กระบวนการสอบคัดเลือกเป็นหนึ่งในวิธีการในการคัดเลือกผู้เรียนที่สามารถจะเรียนรู้ตามหลักสูตรที่กำหนดขึ้นแล้วสำเร็จการศึกษาได้ ซึ่งกระบวนการสอบคัดเลือกผู้เรียนนั้นจะถูกจัดขึ้นที่สถานศึกษาจัดสอบโดยตรงเพื่อให้ผู้เรียนเข้าเรียนในสาขาที่อยากเรียน โดยใช้การสอบวัดความรู้ความสามารถและสอบสัมภาษณ์สังเกต พฤติกรรม บุคลิกภาพ ซึ่งสถานศึกษาบางแห่งมีการคัดเลือกหลากหลายรูปแบบเพื่อให้ได้ผู้เรียนจำนวนมากเข้าสถานศึกษา ตามนโยบายของรัฐที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าเรียนสายวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสุปราณี เทศนาเรียง และคณะ (2554: ออนไลน์) กล่าวไว้ว่า การสอบคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อควรจัดสอบตามสาขาวิชาชีพและความถนัดของผู้เรียนเพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพและมีความรู้ตรงกับสาขาที่จะเข้าเรียน และวัดให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่จะจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาและจะส่งผลต่อการเรียนรู้หรือการศึกษาต่อในสถานศึกษาของผู้เรียนตามหลักสูตรของสถานศึกษา

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักศึกษา อาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์ผลสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษากับผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของงานวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารดังนี้

1. ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษา ที่สามารถใช้เป็นแนวทางช่วยแก้ปัญหาการออกกลางคัน

2. ทำให้ได้แนวทางในการบริหารการศึกษาในสถานศึกษาของผู้บริหารด้านหลักสูตร การเรียนการสอน การคัดเลือกผู้เรียน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีและเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 ซึ่งมีสถานศึกษาจำนวน 5 สถานศึกษา และมีนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 1,142 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 ซึ่งมีสถานศึกษาจำนวน 5 สถานศึกษา และมีนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 285 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา ได้แก่

1. ด้านผลคะแนนการสอบคัดเลือก
2. ด้านความรับผิดชอบ
3. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
4. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
5. ด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ผลสำเร็จทางการศึกษา ได้แก่

1. สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนด
2. สำเร็จการศึกษาหลังเวลาหลักสูตรที่กำหนด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา หมายถึง ความคาดหวังที่อาจจะส่งผลต่อการสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียน ที่มีส่วนช่วยส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการสำเร็จทางการศึกษา ได้แก่ ด้านผลคะแนนการสอบคัดเลือก ด้านความรับผิดชอบ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

2. ผลคะแนนการสอบคัดเลือก หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทช่างอุตสาหกรรม ซึ่งจะมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน

3. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่มีการตัดสินใจในกระบวนการเรียนของตนเองได้ เช่น การตั้งจุดประสงค์การเรียน การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ การบันทึกผลการเรียน การแบ่งเวลา การประเมินผลตนเอง การเลือกทำกิจกรรม การเลือกพบบุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ และการเข้าร่วมกลุ่มเพื่อปรึกษาแก้ปัญหา เป็นต้น

4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือได้รับสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการบรรลุวัตถุประสงค์ที่นักเรียนเห็นว่ามีคุณค่าสำหรับตนเอง โดยผ่านการเรียนรู้ของนักเรียนเอง เช่น การหาบุคคลต้นแบบเป็นแนวทางในการเรียนรู้ สนใจในเทคนิคหรือกิจกรรมที่น่าสนใจของครูผู้สอน มุ่งมั่นใส่ใจในการเรียน และการมีทัศนคติในทางที่ดีต่อการเรียน เป็นต้น

5. หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน หมายถึง เอกสารที่รวบรวมเนื้อหาสาระ ความรู้และกิจกรรม ตลอดจนกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่จะทำการจัดให้กับนักเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนในด้านความรู้ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์

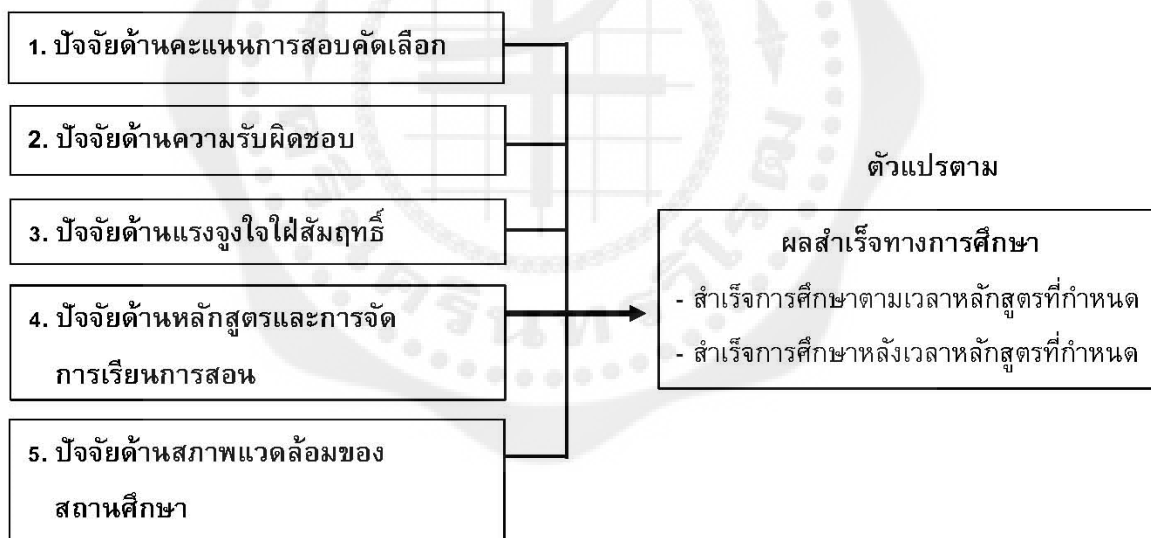
6. สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา หมายถึง สิ่งต่างๆ ตามธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือมีการจัดขึ้นภายในสถานศึกษาที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน

7. ผลสำเร็จทางการศึกษา หมายถึง การศึกษาครบตามจำนวนรายวิชาตามโครงสร้าง ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทช่างอุตสาหกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้นภายใน ระยะเวลา 3 ปี ซึ่งสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่ สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนด และสำเร็จการศึกษาหลังเวลาหลักสูตรที่กำหนด ซึ่งสามารถวัดได้จากจำนวนรายวิชาที่เรียนผ่าน เกณฑ์ที่กำหนดในหลักสูตรในภาคเรียนสุดท้ายที่จะต้องมียุทธศาสตร์ครบตามโครงสร้างของหลักสูตร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี

ตัวแปรอิสระ

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาสามารถที่จะทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อ
ดังนี้

1. การจัดการศึกษา

1.1 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)

1.2 การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

1.3 การคัดเลือกเข้าศึกษาต่อของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา

3. การออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรอาชีวศึกษา

4. เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา

5. การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา

1. การจัดการศึกษา

1.1 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)

1.1.1 วิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
(สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2556: ออนไลน์)

วิสัยทัศน์

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นผู้นำในการจัดการศึกษาสายอาชีพ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และภูมิภาค

ภารกิจ

จัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงคุณภาพ และความเป็นเลิศทางวิชาชีพ

พันธกิจ

1. จัดและส่งเสริมและพัฒนาการอาชีวศึกษาและการอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

2. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพสู่สากล

3. ขยายโอกาสทางการศึกษาสายอาชีพให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาค และเป็นธรรม

4. เป็นแกนกลางในการจัดอาชีวศึกษาและอบรบวิชาชีพ ระดับฝีมือ เทคนิค และเทคโนโลยีของประเทศ

5. สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ

6. วิจัย สร้างนวัตกรรม จัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1. จัดทำข้อเสนอแนวนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ

2. ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ

3. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดงบประมาณและสนับสนุนทรัพยากร

4. พัฒนาครูและบุคลากรการอาชีวศึกษา

5. ส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และรูปแบบความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและสถานประกอบการ

6. ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน

7. จัดระบบ ส่งเสริม และประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ

8. ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและดำเนินการตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษามอบหมาย

9. ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

1.1.2 การจัดการอาชีวศึกษาในสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) มีสถานศึกษาในสังกัด 444 แห่งทั่วประเทศ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ โดยจัดการเรียนการสอน 9 ประเภทวิชา มีสาขาวิชาให้เลือกเรียนมากกว่า 350 สาขาวิชา ทั้งนี้ด้านการบริหารจัดการมีศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษาประจำภาค 5 ภาค ทำหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาทางด้านวิชาการ และอาชีวศึกษาจังหวัด 77 แห่ง และอาชีวศึกษาภาค 5 ภาค ทำหน้าที่เชื่อมโยงการบริหารจัดการกลุ่มสถานศึกษาในระดับจังหวัด โดยมีรายละเอียดของโครงสร้างหน่วยงานดังนี้

ตาราง 1 ข้อมูลสถานศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ปี พ.ศ. 2556

สถานศึกษา	จำนวน (แห่ง)
วิทยาลัยเทคนิค	114
วิทยาลัยการอาชีพ	142
วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว	3
วิทยาลัยพณิชยการ	5
วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม	2
วิทยาลัยสารพัดช่าง	52
วิทยาลัยอาชีวศึกษา	39
วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ	13
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี	43
กาญจนภิเษกวิทยาลัยช่างทองหลวง	1
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ	3
วิทยาลัยประมง	4
สถาบันการอาชีวศึกษา	223
รวม	444

รายวิชาที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) มีประเภทวิชาที่เปิดสอนได้แก่ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ประเภทวิชาศิลปกรรม ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาเกษตรกรรม ประเภทวิชาประมง ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ และประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ มีประเภทวิชาที่เปิดสอนได้แก่ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประเภทวิชาศิลปกรรม ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาเกษตรกรรมและประเภทวิชาประมง

สถานศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งหมด 22 แห่ง และสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่เปิดสอนในสาขาวิชาประเภทช่างอุตสาหกรรมทั้งหมด 5 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม วิทยาลัยเทคนิคดุสิต และวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี

ระดับหลักสูตรที่เปิดสอน

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นหลักสูตรที่รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นหลักสูตรที่รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ
3. หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) เป็นหลักสูตรเทียบเท่าปริญญาตรีที่รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตครูวิชาชีพ
4. หลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ เป็นหลักสูตรที่รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เข้าศึกษาต่อเนื่อง และจบการศึกษาภายใน 2 ปี
5. หลักสูตรพัฒนาอาชีพเฉพาะทาง เป็นหลักสูตรจัดรองรับผู้มีพื้นความรู้ทุกระดับการศึกษา มีระยะเวลาในการเรียน 6-225 ชั่วโมง และหลักสูตร 108 อาชีพ เปิดการสอนตามวาระโอกาสต่างๆ มีระยะเวลาในการเรียน 1-4 ชั่วโมง

1.2 การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2556 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556: ออนไลน์)

หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และประชาคมอาเซียนเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพสามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้น สมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริงสามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ
3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

จุดหมายของหลักสูตร

1. เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกรูปแบบการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้า อยู่เสมอ

3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงานสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น

4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพ

6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลกมีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556

1. การเรียนการสอน

1.1 การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถเทียบโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์

1.2 การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในวิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานในขอบเขตสำคัญและบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานประจำสามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะไปสู่บริบทใหม่ สามารถให้คำแนะนำแก้ปัญหาเฉพาะด้านและรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีส่วนร่วมในคณะทำงานหรือมีการประสานงานกลุ่ม รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

2. การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

การจัดการศึกษาในระบบปกติ ใช้ระยะเวลา 3 ปีการศึกษา การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการดังนี้

2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติหรือระบบทวิภาคี ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันอาชีวศึกษาเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2.2 การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอนคาบละ 60 นาที

3. หน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตมีเกณฑ์ดังนี้

3.1 รายวิชาทฤษฎีใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย ไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.2 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า 36 ชั่วโมงเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.3 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมงเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.4 รายวิชาที่ใช้การศึกษาระบบทวิภาคี ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

3.5 การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการหรือแหล่งวิทยาการ ไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง เท่ากับ 4 หน่วยกิต

3.6 ทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

4. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

4.1 หมวดวิชาทักษะชีวิต

4.1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย

4.1.2 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

4.1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์

4.1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์

4.1.5 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา

4.1.6 กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

4.2 หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ

4.2.1 กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐาน

4.2.2 กลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ

4.2.3 กลุ่มทักษะวิชาชีพเลือก

4.2.4 ฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ

4.2.5 โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

4.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา รายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และหรือพัฒนาได้ตามความเหมาะสมของภูมิภาคตามยุทธศาสตร์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงเรียน ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

5. การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ

เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันกับภาคการผลิตและหรือภาคบริการ หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎี และการฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติเบื้องต้นในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันแล้วระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้สัมผัสกับการปฏิบัติงานอาชีพ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่ทันสมัยและบรรยากาศการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมการฝึกทักษะ กระบวนการ คิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำได้ คิดเป็น ทำเป็นและเกิดการใฝ่รู้อย่าง ต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดความมั่นใจและเจตคติที่ดีในการทำงานและการประกอบอาชีพอิสระ โดยการ จัดฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพต้องดำเนินการ ดังนี้

5.1 สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีการฝึกประสบการณ์ ทักษะวิชาชีพ ในรูปของการฝึกงานในสถานประกอบการ แหล่งวิทยากร รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงาน ของรัฐโดยใช้เวลารวมไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 หน่วยกิต กรณีสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ สามารถนำรายวิชาในหมวดวิชา ทักษะวิชาชีพที่ตรง หรือสัมพันธ์กับลักษณะงานไปเรียนหรือฝึกในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือ หน่วยงานของรัฐได้ โดยใช้เวลารวมกับการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

5.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติ เช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

6. โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

เป็นรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าบูรณาการความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจ ตั้งแต่การเลือกหัวข้อหรือเรื่องที่จะศึกษาค้นคว้า การวางแผน การกำหนดขั้นตอนการดำเนินการ การดำเนินงาน การประเมินผลและการจัดทำรายงาน ซึ่งอาจทำเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการนั้น ๆ โดยการจัดทำโครงการดังกล่าว ต้องดำเนินการดังนี้

6.1 สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพที่สัมพันธ์หรือสอดคล้องกับสาขาวิชา ในภาคเรียนที่ 5 และหรือภาคเรียนที่ 6 รวมจำนวน 4 หน่วยกิต ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 216 ชั่วโมง ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีชั่วโมงเรียน 4 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ กรณีที่ใช้รายวิชาเดี่ยวหากจัดให้มีโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ 2 รายวิชา คือ โครงการ 1 และโครงการ 2 ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันจัดให้มีชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ ที่เทียบเคียงกับเกณฑ์

6.2 การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

7. การศึกษาระบบทวิภาคี

เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่เกิดจากข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันและเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐเพื่อให้การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีสามารถเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนตามจุดหมายของหลักสูตรการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี โดยนำรายวิชาทวิภาคีในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกไปกำหนดรายละเอียดของรายวิชาและเวลาที่ใช้ฝึกจัดทำแผนฝึกอาชีพ การวัดและการประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ อาจนำรายวิชาอื่นในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพไปจัดรวมด้วยก็ได้

8. การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

9. การประเมินผลการเรียน

เน้นการประเมินสภาพจริง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

10. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

10.1 สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ทุกภาคเรียน เพื่อพัฒนาวิชาการและวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมระเบียบวินัยการต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์การทำงาน ปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งการทะนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม โดยการวางแผน ลงมือปฏิบัติประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน ทั้งนี้สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ให้เข้าร่วมกิจกรรมที่สถานประกอบการจัดขึ้น

10.2 การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.2556

11. การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

11.1 ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาทักษะชีวิต หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

11.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตร

11.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

11.4 เข้าร่วมกิจกรรมและประเมินผ่านทุกภาคเรียน

ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ (2556: 5) ได้กำหนดระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการไว้ว่า การสำเร็จการศึกษา คือ การพ้นสภาพการเป็นผู้เรียนเนื่องจากได้เรียนครบตามโครงสร้างที่หลักสูตรกำหนดขึ้น โดยสถานศึกษาที่ผู้เรียนศึกษาอยู่นั้นจะต้องได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ

12. การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

12.1 หมวดวิชาทักษะชีวิต สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มวิชาของหมวดวิชาทักษะชีวิต ในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มวิชานั้น ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหมวดวิชาทักษะชีวิต

12.2 หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาในกลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ และหรือพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกได้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์สาขาวิชาและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพสาขาวิชา ตลอดจนความต้องการของสถานประกอบการหรือสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

12.3 หมวดวิชาเลือกเสรี สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถ พัฒนารายวิชาเพิ่มเติมได้ตามความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่น หรือสภาพ ยุทธศาสตร์ของภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และหรือเพื่อการศึกษา ต่อทั้งนี้ การกำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตร กำหนด

13. การปรับปรุงแก้ไข พัฒนารายวิชา กลุ่มวิชาและการอนุมัติหลักสูตร

13.1 การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงสาระสำคัญของหลักสูตรตาม มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาหรือสถานศึกษา โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการการอาชีวศึกษา

13.2 การอนุมัติหลักสูตร ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา

13.3 การประกาศใช้หลักสูตรให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

13.4 การพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันสามารถดำเนินการได้ โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ

14. การประกันคุณภาพหลักสูตร

ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพไว้ให้ชัดเจน ประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ

14.1 คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

14.2 การบริหารหลักสูตร

14.3 ทรัพยากรการจัดการอาชีวศึกษา

14.4 ความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน

ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาและ สถานศึกษาจัดให้มีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย ทุก 5 ปี

1.3 การคัดเลือกเข้าศึกษาต่อของสถานศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา

การรับสมัครบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระบบปกติ มีดัง รายละเอียดต่อไปนี้

1.3.1 คุณสมบัติของผู้สมัคร

ผู้สมัครเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตร 3 ปี ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- หรือเทียบเท่า
- 1.3.1.1 สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3, ม.ศ.3)
 - 1.3.1.2 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00
 - 1.3.1.3 มีความประพฤติเรียบร้อย
 - 1.3.1.4 มีร่างกายแข็งแรง และเหมาะสมสำหรับเรียนวิชาชีพนั้น ๆ
 - 1.3.1.5 มีความเคารพ เลื่อมใส ศรัทธาต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
 - 1.3.1.6 มีเจตคติที่ดีต่อการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

1.3.2 ระบบการศึกษา

ระบบปกติ คือ การจัดการเรียนการสอนภาคปกติ ระดับ ปวช.

1.3.3 การทดสอบความรู้และความถนัดทางวิชาชีพและสอบสัมภาษณ์

- 1.3.3.1 การทดสอบความรู้พื้นฐานและความถนัดทางวิชาชีพ
- 1.3.3.2 การสอบสัมภาษณ์

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวกับการทำนายผลสำเร็จทางการศึกษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จิระวุฒิ ลิ่มประสิทธิ์ และคณะ (2556: 67-72) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผลการวิเคราะห์ลำดับสำคัญของปัจจัยสำเร็จผลการศึกษานักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยสำเร็จผลการศึกษา โดยปัจจัยด้านความรับผิดชอบของตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านตำรา/เอกสารประกอบการบรรยาย

ซิกเลอร์ (Sigler, Garry Lee. 2002: Abstract) ได้ทำการศึกษาปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาหลักสูตรคณิตศาสตร์ โดยทำการศึกษาที่วิทยาลัยเทคนิคระยะเวลา 2 ปี โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบถดถอยโลจิสติกส์ พบว่า ปัจจัยด้านรูปแบบของการจัดการศึกษา ปัจจัยด้านผลการเรียน และปัจจัยด้านส่วนตัวของผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคหลักสูตรคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียนในหลักสูตร

มณีรัตน์ จรุงเดชากุล (2555: 78) ได้ศึกษาแบบการเรียนรู้ที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาของบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์มีแบบการเรียนรู้ 7 แบบ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยแบบการเรียนรู้นี้อธิบายความ

แปรปรวนของตัวแปรพฤติกรรมการเรียนทั้งหมดได้ร้อยละ 62.67 แบบการเรียนรู้ทั้ง 7 แบบ คือ แบบช่างคิดช่างปฏิบัติ แบบกำกับตนเอง แบบปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน แบบเรียนรู้ด้วยตนเอง แบบมีวินัยในการเรียน แบบปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอน และแบบใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัย การวิเคราะห์ผลของแบบการเรียนรู้ซึ่งส่งผลต่อภาวะการสำเร็จการศึกษาคือ สำเร็จภายในเวลาหลักสูตรที่กำหนด และสำเร็จการศึกษาโดยใช้เวลามากกว่าหลักสูตรที่กำหนด ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก พบว่ามีการเรียนรู้ 2 แบบที่ส่งผลต่อภาวะการสำเร็จการศึกษาด้วยระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือแบบปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน และแบบปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอน และอีก 2 แบบมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .1 คือ แบบกำกับตนเอง และแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยแบบการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนส่งผลเชิงบวกสูงสุด ต่อโอกาสการสำเร็จการศึกษาภายในเวลาหลักสูตรที่กำหนด รองลงมา คือแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง และแบบกำกับตนเอง ส่วนแบบปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนส่งผลเชิงลบต่อโอกาสการสำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ลลิตา สาสาย (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยวิเคราะห์ในภาพรวมทุกหลักสูตร พบว่า มี 5 ปัจจัย ได้แก่ อายุ พื้นฐานความรู้เดิม และสาขาวิชารัฐศาสตร์ ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความเชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อวิเคราะห์แยกทีละหลักสูตร พบว่า อายุส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรของนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี และหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พื้นฐานความรู้เดิมส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรของนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติต่อมหาวิทยาลัยและการรับรู้เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรของนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 3 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยที่เหลือไม่พบว่ามีตัวแปรใดที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอลโลดี และ ลิลเลียนี (Elodie; & Liliane. 2011: Abstract) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีรูปแบบการจัดการศึกษาแบบฝึกงานเต็มเวลากับแบบฝึกอบรมอาชีพในสถานศึกษา พบว่า นักเรียนที่จะประสบผลสำเร็จทางการศึกษามากกว่าคือนักเรียนที่มีการฝึกงานเต็มเวลา

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านผลคะแนนสอบคัดเลือก ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน ปัจจัยด้านที่เกี่ยวกับสถานศึกษาของนักเรียน สามารถใช้เป็นตัวคาดการณ์ภาวะการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียน เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวมีส่วนสำคัญในการพยากรณ์ถึงพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยจึงได้นำปัจจัยดังกล่าว มาใช้ในการทำนายผลสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. การออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรอาชีวศึกษา

3.1 ความหมายของการออกกลางคัน

การออกกลางคัน ในมุมมองของนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้หลายประการ ดังนี้
 ภูมรินทร์ บุญทวี (2548: 7) ให้ความหมายการออกกลางคันว่าการที่นักศึกษาหยุดเรียนในกระบวนการเรียนการสอนก่อนที่จะจบหลักสูตรในทุก ๆ สถาบัน เช่นเข้าเรียนแล้วหยุดเป็นช่วง ๆ จนกระทั่ง มีเวลาเรียนไม่พอ หรือเข้าเรียนระยะหนึ่งแล้วหยุดไปเลย หรือเข้าเรียนแล้วไม่เข้ารับการศึกษา

เอกบุตร อยู่สุข (2550: 6) ให้ความหมายการออกกลางคันว่า การที่นักศึกษาพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา ลาออกจากการเป็นนักศึกษาหรือขาดการติดต่อกับงานทะเบียนของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล ก่อนครบตามหลักสูตรกำหนดไว้

รุ่งโรจน์ อาริยะ (2552: 5) อธิบายไว้ว่าการออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาแล้วต้องออกจากสถานศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรด้วยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง เช่น ลาออกเนื่องจากผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด จำหน่ายชื่อออกเพราะไม่ลงทะเบียนเรียนตามกำหนดเวลา ขาดเรียนเกินกำหนด จึงพ้นสภาพการเป็นนักเรียน นักศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามระเบียบของสถานศึกษา

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการออกกลางคันคือ การที่บุคคลที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษา ก่อนสำเร็จการศึกษาโดยการลาออก การหยุดเรียน หรือถูกพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาประเมินผล เป็นต้น

3.2 ผลกระทบจากการออกกลางคันของนักศึกษา

การออกกลางคันเป็นปัญหาสำคัญต่อการจัดการศึกษาของประเทศที่ต้องเร่งดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังทั้งนี้ เนื่องจากปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน ทำให้เกิดความสูญเปล่าของงบประมาณในการจัดการศึกษาถึงแม้ว่าหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องจะได้ทุ่มเทให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาผู้เรียนออกกลางคัน (Drop out) แล้วก็ตามแต่ในปัจจุบันปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนก็ยังไม่หมดไป สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหลักของกระทรวงศึกษาธิการที่จัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพได้รับผลกระทบจากปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากข้อมูลจากการสำรวจและติดตามการออกกลางคันของผู้เรียนระบบปกติ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ช่วงปีการศึกษา 2552-2554 จำนวนสถานศึกษากลุ่มตัวอย่าง 353 แห่ง (ร้อยละ 85 ของจำนวนสถานศึกษา 416 แห่ง) ของสำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษาพบว่า ผู้เรียนระบบปกติในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมมีผู้เรียนที่ออกกลางคันจำนวน 64,773 คน (คิดเป็นร้อยละ 27.52) (สำนักงานติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา. 2556: บทนำ)

3.3 สาเหตุของการออกกลางคัน

จากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคันของนักศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

3.3.1 ด้านสถานศึกษา

3.3.1.1 ด้านครูผู้สอน

3.3.1.2 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

3.3.1.3 ด้านสภาพแวดล้อม

3.3.2 ด้านส่วนตัวของนักศึกษา

3.3.3 ด้านครอบครัว

3.3.1 ด้านสถานศึกษา

สถานศึกษาเป็นศูนย์กลางของการจัดการเรียนการสอน ประเด็นที่ควรพิจารณาสำหรับสถานศึกษาก็คือ อาคารสถานที่ ที่ตัวอาคารจะต้องมีโครงสร้างแข็งแรงปลอดภัย มีห้องสุขาเพียงพอเป็นสัดส่วนปราศจากสิ่งเป็นอันตรายต่อครูผู้สอน และนักเรียน นักศึกษา มีสภาพห้องเรียนที่เป็นสัดส่วนที่เหมาะสมเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน มีบรรยากาศในชั้นเรียนและนอกห้องเรียนที่ดี มีการบริการน้ำดื่มที่สะอาด มีสถานที่พักผ่อนและสภาพแวดล้อมที่ดี นอกจากนี้ต้องพิจารณาด้านสื่อการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาจะต้องมีวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือ เครื่องจักรที่เพียงพอสำหรับการฝึกทักษะความชำนาญในสาขาวิชาชีพนั้นๆ ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นปัจจัยด้านสถานศึกษาน่าจะมีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาได้เช่นเดียวกัน มีบุคคลและหน่วยงานที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านสถานศึกษา ดังนี้

ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์ (2543: 45-46) อธิบายไว้ว่า สถานศึกษามีอิทธิพลที่ทำให้นักเรียนนักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ ค่านิยมและความรู้สึกต่อสถานศึกษาในลักษณะต่างๆ เช่น

1. การเข้าเรียนในสถาบันนั้นๆ มีผลต่อชีวิตนักเรียน นักศึกษาอย่างมาก
2. การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ และค่านิยมของนักเรียน นักศึกษาแตกต่างกันไปตามลักษณะสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา
3. การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพและค่านิยมต่างๆขึ้นอยู่กับพื้นฐานเดิมของนักเรียนนักศึกษาด้วย
4. การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ และค่านิยมเกิดขึ้นทุกชั้นปีจนจบการศึกษา

จิราลัชช์ รวบรวมทรัพย์ (2538: 68) กล่าวว่า ถ้าหากสถานศึกษาใช้เครื่องมือวัดคุณภาพที่ดีสามารถคัดเลือกนักเรียน นักศึกษาเข้าเรียนได้ในแผนกที่ตรงกับความรู้ความสามารถของผู้เรียนจะช่วยลดปัญหาการออกกลางคันได้ และเมื่อนักเรียน นักศึกษาขาดเรียนบ่อย ควรติดตามเยี่ยมเยียนถึงบ้านพักอาศัย เพื่อทำความเข้าใจ สร้างความเป็นกันเองจะช่วยลดปัญหา

ลงได้ ส่วนครูผู้สอนก็ไม่ควรมีชั่วโมงสอนมากเกินไป เพื่อจะได้บริการแนะแนว ดูแล สร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษาได้ ครูผู้สอนที่มีความรับผิดชอบจะได้รับความเชื่อถือเป็นแรงจูงใจให้กับผู้เรียน และจะต้องเรียนรู้จิตวิทยาของวัยรุ่น เพื่อจะได้แก้ไขและลดปัญหาของนักเรียนนักศึกษา

ประยูรศรี มณีศรี (2532: 166-172) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของสถานศึกษาที่จะส่งผลต่อปัจจัยสาเหตุหรือมีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ สังคมและสติปัญญา เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จทางการศึกษา

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า สถานศึกษาทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการช่วยสนับสนุนหรือมีอิทธิพลต่อการเรียนของผู้เรียนสำคัญอย่างหนึ่ง ดังนั้นการลดปัญหาการออกกลางคันควรมุ่งเน้นให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดการสภาพต่างๆที่เกี่ยวกับสถานศึกษาให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

3.3.1.1 ด้านครูผู้สอน

สุรพันธ์ ต้นศรีวงษ์ (2538: 11-14) กล่าวว่า ครูผู้สอนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การเตรียมการสอนของครูจึงมีความสำคัญที่สุดที่จะทำให้การเรียนการสอนราบรื่น ถูกต้อง และน่าสนใจ แม้ว่าภารกิจการสอนที่ดีนั้นจะเป็นงานที่ค่อนข้างยุ่งยาก แต่ถ้าหากมีการจัดเตรียมการสอนให้เป็นระบบ ก็จะทำให้ลดความสับสนยุ่งยากลงและนำทางให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี การเตรียมการสอนที่ดีทำให้ครูได้สอนตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด และช่วยในการวางแผนให้นักเรียน นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมีความสนใจ ชื่นชมยินดี มีความเชื่อมั่น และศรัทธาในตัวครูผู้สอน ซึ่งจะทำให้ การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนที่ดำเนินไปนั้น อาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอนได้ ซึ่งอาจจำแนกลักษณะปัญหาได้ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะสอนอย่างดี สามารถจำแนกแยกแยะรายละเอียดได้ เมื่อนักเรียนนักศึกษาไม่เข้าใจ ปัญหาสำคัญก็คือการที่ครูผู้สอนมีความรู้น้อยจะทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง และนักเรียน นักศึกษาเองก็ขาดความเชื่อมั่น ในตัวครูผู้สอนเช่นกัน

2. ครูผู้สอนไม่ตั้งใจสอนและไม่มีการพัฒนาความรู้ของตนเอง ปัญหานี้เกิดขึ้นเสมอเมื่อครูผู้สอนไม่ได้ตั้งใจจะเป็นครูตั้งแต่เริ่มแรก อาจจะเป็นเพราะว่ายังหางานอื่นทำไม่ได้ หรือติดสัญญาการรับทุน ดังนั้น เมื่อครูขาดความตั้งใจและขาดการเตรียมการสอนจึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพลดน้อยลง

3. ครูผู้สอนขาดความรู้และทักษะด้านการสอน เนื่องจากจบมาทางสายวิศวกรรม หรือสาขาอื่นๆ ซึ่งไม่ได้มีวิชาที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหรือวิธีสอนทำให้การสอนมีปัญหา เช่นสอนเร็วเกินไป วิธีการสอนไม่น่าสนใจ ปัญหาเหล่านี้ จะเกิดขึ้นมากกับครูที่จบมาใหม่ แต่ถ้าหากมีความตั้งใจจริงพยายามศึกษาจากผู้ที่มีความรู้และความชำนาญก็จะแก้ปัญหาได้มากประการสำคัญถ้าสถานศึกษานั้นจัดปฐมนิเทศหรือมีการอบรมให้ความรู้กับครูใหม่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น

ไรอันส์ (สร้างค์ โคว์ตระกูล. 2552: 14, อ้างอิงจาก Ryans. 1964) สรุปว่า คุณลักษณะสำคัญของครูที่ดีและมีประสิทธิภาพประกอบด้วย

1. ต้องเป็นนักมนุษยนิยม คือ เป็นผู้ที่ยอมรับผู้เรียนอย่างจริงจัง ให้ความอบอุ่น มีความเข้าใจ มีความยุติธรรม และมีคุณลักษณะของครูตามทัศนะของนักจิตวิทยา มนุษยนิยม และเป็นกัลยาณมิตรของผู้เรียน
2. เป็นผู้ที่มีความรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนการสอน เข้าใจธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้ และสามารถที่จะให้วิธีสอนที่เหมาะสมและจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ จะต้องใช้วิธีการประเมินผลที่สามารถบอกได้ว่าการเรียนรู้ได้เกิดขึ้นจริง
3. เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางบุคลิกภาพของผู้เรียนด้วย ดังนั้น ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการเพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนให้มีพัฒนาการทั้งด้านสติปัญญาและบุคลิกภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้เจริญเติบโตเป็นบุคคลที่มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า มีความภูมิใจในตัวเองและมีความสุข
4. เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการ โดยเฉพาะในวิชาต่าง ๆ ที่ตนจะต้องสอน สำหรับความรู้ด้านวิชาการนั้น เมื่อตอนเรียนจบหลักสูตรครุแล้ว ก็อาจจะเชื่อได้ว่าได้รับการเตรียมตัวพร้อมที่จะเป็นผู้สอนได้ ส่วนนอกจากนั้นถ้าเป็นผู้ที่พยายามขวนขวายหาความรู้อยู่เสมอ ไม่ว่าจะด้วยการอ่านค้นคว้าด้วยตนเองหรือไปอบรมต่อในวิชาที่ตนสอนก็จะเป็นบุคคลที่มีคุณวุฒิทางวิชาการที่ทันสมัยเสมอ
5. เป็นผู้นำที่ดีและผู้ฟังที่ดี สามารถจะช่วยผู้เรียนให้มีความเข้าใจซึ่งกันและกันในกรณีที่มีความขัดแย้งกัน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
6. มีทักษะในการจัดการห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้
7. จะต้องมีความมีชีวิตชีวา คือ เป็นบุคคลที่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ดี และมีความสัมพันธ์อันดี หรือต้องมีมนุษยสัมพันธ์ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้ มีสุขภาพดีทั้งกายและใจจะต้องมีจุดมุ่งหมายของชีวิตและมีใจรักอาชีพที่เลือก

จากที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับปัจจัยด้านครูผู้สอนสรุปได้ว่า ครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนประสบผลสัมฤทธิ์สูงสุด เนื่องจากครูเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนสอนให้กับเรียน และผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าจะมีเทคนิคหรือการเตรียมสอนอย่างไรให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างเต็มที่

3.3.1.2 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

หลักสูตรเป็นเอกสารรวบรวมมวลประสบการณ์ต่าง ๆ แผนงานโครงการ เนื้อหาสาระและกิจกรรม ตลอดจนวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ที่จะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนด มีบุคคลและนักวิชาการที่ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ ดังนี้

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539: 11-12) กล่าวว่าหลักสูตร หมายถึง เครื่องชี้แนวทางในการจัดความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียน ซึ่งครูจะต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้ผู้เรียน ได้รับการศึกษาที่มุ่งสู่จุดหมายเดียวกัน หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาและเป็นเครื่องมือ ซึ่งถึงความเจริญของชาติ ถ้าประเทศใดมีหลักสูตรที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพคนในประเทศนั้นก็ ย่อมมีความรู้และศักยภาพในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่

อัมรา เล็กเริงสินธุ์ (2547: 8-9) อธิบายว่าหลักสูตร หมายถึงเอกสารที่ บรรจุแผนงานหรือโครงการและเนื้อหากิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้าน ความรู้ ทักษะและพฤติกรรมต่าง ๆ อันพึงปรารถนาของสังคมนั้นๆ อันจะทำให้ผู้เรียนสามารถ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยที่แผนงานหรือโครงการนั้นๆ จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ สมบูรณ์คือ มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มีการกำหนดเนื้อหาสาระประสบการณ์ที่มีคุณค่าต่อผู้เรียน มี แนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบระเบียบ มีการทำแผนงานและโครงการนั้นปฏิบัติใน สถาบันการศึกษาจนทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจนสามารถวัดผลประเมินผลการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนได้

จะเห็นได้ว่าหลักสูตรมีความสำคัญยิ่ง ในการจัดการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรได้รวมจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละระดับ เนื้อหาสาระและประสบการณ์ ทั้งหลายของผู้เรียนเข้าไว้ด้วยกัน หลักสูตรจึงเป็นรากฐานของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะมีผล ให้นักเรียน นักศึกษาได้รับความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามหลักสูตร ทุกหลักสูตรจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ถ้าไม่มีการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาทุกแห่งจึงต้องมี วิธีการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน และจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน สำหรับการจัดการเรียนการสอนนั้น เป็นกระบวนการที่นำไปสู่ความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรโดยใช้กิจกรรม เช่น การบรรยาย การอภิปราย การฝึกปฏิบัติ การทดลองโดยมี องค์ประกอบที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ ได้แก่ บุคลิกภาพของผู้สอน เป็นคนกระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน สนใจในวิชาที่สอน ให้ความจริงใจและเป็นกันเองกับผู้เรียน มีการเตรียมการสอนเป็น อย่างดี ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงวัตถุประสงค์รายวิชา รวมทั้งแนะนำหนังสืออ้างอิงต่างๆ จะทำให้ ผู้เรียนได้รับประโยชน์สมความตั้งใจจากวิชาที่เลือกเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กระบวนการเรียนการสอน ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ฟังอย่างเดียว อธิบายเนื้อหาชัดเจนใช้คำถามกระตุ้นให้ ผู้เรียนคิด สามารถใช้วิธีการสอนต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน อย่างมีเหตุผลหลักสูตรจึงเป็นแผนงานที่จัดขึ้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้เพื่อบรรลุเป้าหมายกว้างๆ ของการศึกษาและสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนั้นหลักสูตรที่ดีจึงควรเป็นหลักสูตรที่สามารถ พัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมให้ มากที่สุด

3.3.1.3 ด้านสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมทางการเรียนในสถานศึกษามีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนานักศึกษาเพราะสภาพแวดล้อมที่มีความสมบูรณ์ย่อมทำให้การพัฒนาได้ผลดี เช่น มีอาคารสถานที่เครื่องมือและระบบการบริหารที่ดี ในทางตรงข้าม หากสภาพแวดล้อมไม่ดี ย่อมทำให้การพัฒนาของนักเรียนนักศึกษาไม่เป็นผลดี ขาดความภูมิใจในสถาบัน เปื่อหน่ายการเรียน (ดวงเดือน พิพัฒน์ชูเกียรติ. 2541: 28-29)

สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา เป็นส่วนสำคัญที่จะสนับสนุนในด้านการเรียนการสอนให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบหรือปัจจัยที่แสดงถึงศักยภาพของสถานศึกษา สามารถแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ คือ องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป และองค์ประกอบด้านการส่งเสริมการศึกษา (กฤษณา ศักดิ์ศรี. 2550: 441) มีรายละเอียด ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป

สภาพแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญที่สถานศึกษาจะต้องดูแลเอาใจใส่เพราะมีผลต่อความเป็นอยู่ของนักเรียน นักศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทั่วไปที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสุขภาพกาย และสุขภาพจิตของผู้เรียน แต่สถานศึกษาทั่วไปมักจะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการดูแลด้านสุขภาพจิตของผู้เรียนมากนัก ทั้งที่ปัญหาสุขภาพจิตมีผลต่อการเรียนการสอนและอาจจะทำให้ผู้เรียนต้องออกจากสถานศึกษาก่อนกำหนดได้ จึงเป็นเรื่องที่สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญและป้องกันการเกิดปัญหาดังกล่าว เพราะการบริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมสุขภาพจิตของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กัน การบริหารสถานศึกษามีส่วนในการเสริมสร้างหรือทำลายสุขภาพจิตของผู้เรียนได้ ดังนั้นสถานศึกษาจะต้องดูแลเอาใจใส่และให้ความสำคัญกับสิ่งทีอาจจะก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตของนักเรียน นักศึกษา เช่น

1.1 ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบัน ไม่เคร่งครัด หุยมหิมนเกินไป ไม่ควรตึงหรือหย่อนเกินไป ไม่เข้มงวดจนไม่สามารถปฏิบัติได้ จะทำให้เกิดความรำคาญ เสียสุขภาพจิต

1.2 การแข่งขันในหมู่นักเรียน นักศึกษา ครูผู้สอนไม่ควรยั่วยุสนับสนุนส่งเสริม ให้เกิดการแข่งขันกันมากเกินไป จะทำให้นักเรียน นักศึกษาเกิดความตึงเครียด

1.3 การสอบเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความกังวล หวาดกลัว กลัวสอบตก เป็นปัญหาต่อสุขภาพจิตได้ บางคนสอบตกก็รู้สึกเสียใจ

1.4 สังคมภายในสถาบัน การคบกันในกลุ่มเพื่อน ถ้ามีการแบ่งกลุ่มตามฐานะ การแต่งตัวตามสมัยนิยม นักเรียน นักศึกษาจะเลียนแบบกัน สำหรับผู้ที่มีฐานะไม่ดีอาจจะมีปัญหาได้

1.5 การปฏิบัติตัวของครูผู้สอนต้องให้ความเมตตากรุณา ใจเย็น ยุติธรรม อารมณ์ดี สอนเข้าใจดี ข้อสอบไม่ยากเกินไป รู้เข้าใจถึงความยุ่งยากใจของผู้เรียน ปลอบใจ ให้กำลังใจ เห็นอกเห็นใจ เข้าใจความต้องการของนักเรียน นักศึกษา ครูผู้สอนเป็นผู้ที่นักเรียน นักศึกษา เคารพศรัทธาอยู่แล้วจึงสามารถเสริมสร้างเจตคติที่ดีแก่นักเรียน นักศึกษาได้ ครูจึงมีความสำคัญ ต่อการเสริมสร้างสุขภาพจิตได้มาก

1.6 ครูที่ปรึกษา ควรดูแลนักเรียน นักศึกษาอย่างใกล้ชิด เพราะนักเรียน นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาจะมาจากหลากหลายสถานที่ย่อมมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะฉะนั้นนักเรียน นักศึกษาที่มีปัญหาถ้าเป็นผู้ที่อยู่หอพักจะยังมีปัญหามากยิ่งขึ้น เพราะขาดคนที่ให้คำปรึกษา ครูที่ปรึกษาจึงมีบทบาทสำคัญที่คอยช่วยเหลือและแก้ปัญหาให้กับนักเรียน นักศึกษา

1.7 สภาพแวดล้อมที่ตั้งสถาบัน ถ้าตั้งอยู่ในที่มีเสียงดังรบกวน ตั้งอยู่ใกล้โรงงาน อุตสาหกรรมที่มีการจราจรคับคั่ง จะทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียนการสอน

2. การบริการนักเรียน นักศึกษา เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ นักเรียน นักศึกษามีความสุข ได้รับความสะดวกสบาย ปราศจากความกังวลใด ๆ ซึ่งจะทำให้สามารถใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียนได้อย่างเต็มที่

3. การบริหาร ระบบการบริหารจัดการเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษากระบวนการบริหารที่เป็นระบบ เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้นักเรียน นักศึกษาพัฒนาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ได้อย่างเต็มที่

4. การจัดกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ควรเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นด้วยความร่วมมือของนักเรียน นักศึกษา เพื่อสนองความต้องการและความสนใจ อันจะเป็นแนวทางในการเสริมสร้างประสบการณ์ และพัฒนาการด้านต่าง ๆ กิจกรรมที่จัดอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียนแต่อาจจะมีกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยให้ การเรียนการสอนมีคุณค่าและเกิดประโยชน์มากขึ้น และควรมีการปรับปรุงด้านนโยบาย ด้านกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา และให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรม การสนับสนุนอำนวยความสะดวกแก่นักเรียน นักศึกษาที่จัดกิจกรรม เสริมสร้างขวัญ กำลังใจแก่บุคคลและผู้เกี่ยวข้องที่ช่วยงานกิจกรรม ในส่วนการดำเนินงานของนักเรียน นักศึกษา ควรมีการประเมินผลกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ที่จัดไปแล้วอย่างถูกต้องเหมาะสมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการทำงานในครั้งต่อไป แต่เนื่องจากนักเรียน นักศึกษาไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินผลสถานศึกษาจึงควรให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษาในเรื่องดังกล่าว เพราะหากไม่มีการประเมินผลอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพแล้ว นอกจากไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้แล้ว รูปแบบของกิจกรรมที่มีอาจจะไม่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน นักศึกษาได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมภายในมีส่วนช่วยสนับสนุนด้านการเรียนการสอน เช่น ต้องมีสถานที่พักผ่อน มีโรงอาหารที่สะอาด มีห้องสมุด ทุนการศึกษา โรงฝึกงาน อาคารเรียน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร อย่างเพียงพอ จัดกิจกรรมที่หลากหลายตรงกับความต้องการของผู้เรียน พร้อมทั้งต้องมีการดูแลเอาใจใส่จากครูที่ปรึกษา ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ต้องจัดให้กับนักเรียน นักศึกษาอย่างเพียงพอและเหมาะสมเพื่อที่จะได้เป็นส่วนสนับสนุนเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น มิฉะนั้นแล้วอาจเป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาได้

3.3.2 ด้านส่วนตัวของนักศึกษา

ปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา เป็นเรื่องเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวกับร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคม สติปัญญา ค่านิยม เจตคติ พฤติกรรม ความสัมพันธ์ทางสังคม พื้นฐานความรู้ครอบครัว บุคลิกภาพ เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ จะแสดงออกในช่วงวัยรุ่นหรือช่วงของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลง หรือเป็นกระบวนการในการพัฒนาจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ (ชัยมงคล จำรูญ. 2548: 34) ไม่ต้องการให้มีการบังคับ ควบคุม แต่ต้องการอิสรภาพ ดังนั้น ในการจัดการอาชีวศึกษาจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญนี้เพราะนักเรียน นักศึกษา เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบการศึกษา เพราะถ้าขาดนักเรียน นักศึกษา การเรียน การสอนก็จะไม่เกิดขึ้น การศึกษาข้อมูลของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล สถานศึกษาและครูผู้สอนจึงควรศึกษาข้อมูลส่วนตัวในด้านต่างๆของผู้เรียน เช่น สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม ความต้องการ ความสนใจ และความมุ่งหวังต่อสาขาวิชาที่เรียนปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ ปัญหาสุขภาพจิต สภาพแวดล้อม เนื้อหาวิชายากเกินไป การปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนใหม่ไม่ได้ แบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม ขาดความพยายาม ขาดความตั้งใจในการเรียนเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป ปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ ไม่ได้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลอาจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการวางแผนจัดการเรียนการสอน เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจส่งผลให้นักเรียน นักศึกษา มีผลการเรียนที่ไม่ดี จะเป็นปัญหาทำให้การเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผล และส่งผลให้เป็นสาเหตุการออกกลางคันได้ อย่างไรก็ตามการที่นักเรียน นักศึกษาออกกลางคันอาจจะไม่ได้มาจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง

องค์ประกอบอื่นด้านส่วนตัวของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องการออกกลางคัน ได้แก่

3.3.2.1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง

ความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับผลการกระทำของตนเอง และการสามารถควบคุมตนเองได้โดยไม่กระทำในสิ่งที่จะเกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น รวมทั้งมีการเล็งเห็นหรือสามารถคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองและผู้อื่นด้วย ถ้านักเรียน นักศึกษาผู้ซึ่งมีความประพฤติดีพยายามศึกษาเล่าเรียน เพื่อให้สำเร็จการศึกษาตามที่ได้ตั้งใจไว้ ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ตนเองและผู้อื่น ยอมรับผลจากการกระทำของตนเองทั้งที่ดีหรือที่ได้ทำผิดพลาดไป และรู้สึกนึกคิดได้ว่าการกระทำใดผิดหรือถูก หากรู้ว่าการกระทำใดผิดก็ไม่ประพฤติปฏิบัติอีก และประพฤติปฏิบัติแต่ในสิ่งที่ถูกต้องอยู่เสมอ จึงจัดได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

3.3.2.2. สุขภาพ

ความบกพร่องทางร่างกายไม่ว่าจะเกิดจากกรณีใด เช่น ร่างกายพิการ โรคภัยไข้เจ็บหรือ สิ่งที่ได้รับจากบรรพบุรุษทำให้นักเรียน นักศึกษา คิดมากไม่สบายใจและเกิดปมด้อย จึงเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลทำให้นักเรียน นักศึกษากระทำความผิดหรือมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและถ้าความรู้สึกนี้สะสมเป็นเวลานานอาจนำไปสู่ความบกพร่องทางจิตได้ ดังนั้น จึงควรแก้ปัญหาด้วยการตรวจสุขภาพร่างกายโดยทั่วไปก่อน แล้วจึงมาหาสาเหตุของปัญหาทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นว่ามาจากตัวนักเรียน นักศึกษา หรือมาจากครอบครัว และอะไรคือสาเหตุที่แท้จริง ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาบางคนอาจส่งไปพบแพทย์เพื่อให้แก้ไขเป็นกรณีพิเศษ

3.3.2.3. ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ครอบครัว หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันกันทางอารมณ์ และจิตใจ มีการดำเนินชีวิตร่วมกัน รวมทั้งมีการพึ่งพากันทางสังคมและเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กันทางกฎหมายหรือทางสายเลือด ดังนั้นครอบครัวจะสมบูรณ์ได้ถ้าสมาชิกทุกคนสามารถทำหน้าที่ของตนและมีความผูกพันระหว่างกันได้อย่างเต็มที่ จากความผูกพันภายในครอบครัวที่ดี จะเป็นพื้นฐานขั้นสูงของครอบครัวที่จะส่งผลต่อสังคม โดยสมาชิกภายในครอบครัวที่มีความรักความผูกพันต่อกัน มีการช่วยเหลือห่วงใยต่อกัน จึงก่อให้เกิดความสุขภายในครอบครัว และเป็นพื้นฐานทางอารมณ์ที่ดีแก่สมาชิกโดยเฉพาะบุตรจะมีการพัฒนาในด้านต่างๆ ให้เหมาะสมตามวัย สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น รู้จักการช่วยเหลือ ดูแลผู้ที่อ่อนแอกว่าและร่วมรับผิดชอบกิจกรรมในครอบครัว ตลอดจนการอยู่ในโอวาทของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และสามารถทำหน้าที่ของตนได้อย่างเหมาะสม

3.3.2.4. ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพและคุณธรรมของนักเรียน นักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในสถานศึกษาจึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน นักเรียน นักศึกษาบางคนที่คบเพื่อนดี เพื่อนจะช่วยสนับสนุนและประคับประคองให้ประพฤติดีงามตามความคาดหวังของสังคมไปด้วยแต่นักเรียน นักศึกษาบางคนก็ซื่อร้ายคบกับเพื่อนที่ไม่ดี เพื่อนก็จะชักนำเข้าไปสู่ความตกต่ำและล้มเหลวด้วยกัน เจียรนีย์ ทรงชัยกุล (2543: 236) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนไว้ว่า เพื่อนเป็นปัญหาอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาออกกลางคัน เพื่อนมีหลายประเภท ถ้านักเรียน นักศึกษาคบเพื่อนที่จะชักนำไปทางที่ดีก็จะส่งผลไปทางที่ดีด้วยแต่ถ้าคบเพื่อนที่ไม่ดีแล้ว มักจะชักนำในการเที่ยวเตร่หาความสนุกสนาน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสาเหตุทำให้นักเรียน นักศึกษาออกกลางคัน ดังนี้ 1. เพื่อนเสเพล เพื่อนจะชักชวนกันไปหมกมุ่นกับอบายมุข เที่ยวเตร่ตามสถานที่พักผ่อน ดิฉันเสเพล ติดยาเสพติด เล่นการพนัน ติดเกม อินเทอร์เน็ต ทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่มีเวลาเรียนหนังสือ หรือมีเวลาแต่เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่มีสมาธิ จึงเป็นเหตุให้นักเรียน นักศึกษาออกกลางคัน 2. เพื่อนเกเร เพื่อนอาจจะร่วมมือกันรังแกเพื่อนนักเรียน นักศึกษาด้วยกัน จึงถูกทางสถานศึกษาทำโทษ คาดโทษไว้ หรืออาจถูกเพื่อนในสถานศึกษาที่โตกว่าคอยรังแก บังคับไม่ให้ไปสถานศึกษาบ้าง โดนทำร้ายร่างกายทำให้ไม่กล้าไปเรียน

กระทรวงศึกษาธิการได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันที่เกี่ยวข้องกับด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษาไว้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540: 10-23)

1. การย้ายสถานศึกษา ประเด็นการย้ายมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา เพราะการย้ายสถานศึกษาทำให้ขาดประสบการณ์ในสถานศึกษาใหม่ ขาดกลุ่มเพื่อนที่จะคอยช่วยเหลือทั้งในเรื่องการเรียน การให้กำลังใจ การปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่ ก็ย่อมส่งผลต่อการเรียน และการที่ผลการเรียนถูกกระทบกระเทือนก็จะส่งผลต่อความเบื่อหน่ายต่อการเรียนและเป็นสาเหตุของการออกกลางคันได้ นอกจากนี้ การย้ายสถานศึกษาที่ว่ามีความเกี่ยวข้องกับผลการเรียนที่ต่ำลงของนักเรียน นักศึกษา เนื่องจากต้องอยู่ห่างไกลพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทำให้ไม่สามารถควบคุมดูแลได้อย่างใกล้ชิด

2. เพศ มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา เพศหญิงที่ออกกลางคันมากกว่าเพศชายในสถานศึกษา เนื่องจากการตั้งครรภ์และเพื่อการแต่งงานมีครอบครัว

3. การถูกล่วงโทษ มักจะเกี่ยวข้องกับตัวแปรอื่น เช่นไม่ทำการบ้าน การทำผิดระเบียบ วินัยของสถานศึกษา การขาดเรียน การทะเลาะวิวาท การติดยาเสพติด ฐัสาว การถูกทำโทษมีผลต่อจิตใจนักเรียน นักศึกษา และส่งผลต่อการออกกลางคันในที่สุด

4. สติปัญญา มีผลโดยตรงต่อผลการเรียน การที่บุคคลมีความแตกต่างกัน สติปัญญาเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญโดยเฉพาะการเรียนรู้อของบุคคล นักเรียน นักศึกษาที่มีสติปัญญาดีสามารถเล่าเรียนได้ดีกว่านักเรียน นักศึกษาที่มีสติปัญญาไม่ค่อยดี สติปัญญาจึงส่งผล ต่อการออกกลางคัน

5. การเปื้อนหายต่อการเรียน นักเรียน นักศึกษาที่เปื้อนหายต่อการเรียนจะมีอัตราเสี่ยงในการออกกลางคัน เพราะการเปื้อนหายต่อการเรียนเป็นอุปสรรคโดยตรงต่อการประสบผลสำเร็จในการเรียนและนำไปสู่การออกกลางคัน

6. ปัจจัยด้านสถานศึกษามักจะมุ่งไปที่พฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษา เป็นความประพฤติความตั้งใจ ความสนใจ ทศนคติต่อการเรียน ผลการเรียนต่ำ และการตกซ้ำชั้นจะมีความสัมพันธ์กับการออกกลางคัน

7. การสนับสนุนทางบ้าน นักเรียน นักศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนจากทางบ้านจะออกกลางคั้นน้อยกว่านักเรียน นักศึกษาที่ไม่ได้รับการสนับสนุนทางบ้าน และการสนับสนุนทางบ้านมีผลต่อการเรียนของนักเรียน นักศึกษาด้วย

8. การขาดเรียน มีสาเหตุมาจากหลายสาเหตุนักเรียน นักศึกษา มาเรียนมากทำให้การออกกลางคั้นน้อย และถ้านักเรียน นักศึกษามาเรียนน้อยมีความเสี่ยงในการออกกลางคั้นมากพฤติกรรมขาดเรียนมีสาเหตุจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา และความน่าสนใจของกิจกรรมในชั้นเรียน การหนีเรียนถือเป็นสาเหตุการออกกลางคั้น

9. พฤติกรรมเบี่ยงเบน นักเรียน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมใช้สารเสพติด พฤติกรรมเสี่ยงเสื่อมเสื่อในเรื่อต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับการออกกลางคั้นของนักเรียน นักศึกษา

จากที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษาสรุปได้ว่านักเรียน นักศึกษาเป็นส่วนสำคัญของระบบการเรียนการสอน ถ้ามัไม่มีนักเรียน นักศึกษา การเรียนการสอนก็ จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ นักเรียนนักศึกษาจะต้องมีความพร้อมที่จะรับการเรื่อรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้น นักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะต้องมีความพร้อมและพื้นฐานความรู้อย่างเพียงพอที่จะพัฒนาทักษะและประสบการณ์ของตนเอง อยู่เสมอ

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกลางคั้นของนักเรียน นักศึกษา

เพชรพะเยาว์ แยมยินดี และคณะ (2556: 1) ได้ทำการศึกษาสาเหตุของการเสื่อออกกลางคั้นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการบั้งพระพิษณุโลก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. สาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

2. แนวทางป้องกันการเสี่ยงออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีดังนี้

2.1 ด้านพฤติกรรมของนักศึกษา ครูที่ปรึกษาและผู้ปกครองควรให้คำปรึกษาดูแล เอาใจใส่นักศึกษาอย่างใกล้ชิด คอยให้คำแนะนำและเป็นเพื่อนที่ดี

2.2 ด้านสภาพของครอบครัว สถานศึกษาควรจัดอบรมการหารายได้ระหว่างเรียนให้กับนักศึกษาที่มีปัญหาผู้ปกครองมีรายได้ต่ำและไม่แน่นอน ควรช่วยเหลือในการจัดหางานพิเศษเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับนักศึกษา และควรสถานศึกษาเร่งรัดให้นักศึกษาสามารถดำเนินการกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา

2.3 ด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา สถานศึกษาชี้แนะทำความเข้าใจในเรื่องกฎระเบียบให้นักศึกษา และผู้ปกครองให้รับทราบและ มีการประชุมหารือเพื่อปรับเปลี่ยนกฎระเบียบให้ทันสมัย

2.4 ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษา สถานศึกษาจัดประชุมกับผู้ปกครองและนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่มีพฤติกรรมติดเกมส์ การดื่มแอลกอฮอล์และสิ่งมีนเมาประเภทต่าง ๆ ฝ่ายงานปกครองของสถานศึกษาควรสร้างระบบฐานข้อมูลสถานที่สุ่มเสี่ยงที่เกิดการมั่วสุมยาเสพติดที่อยู่ใกล้สถานศึกษาและให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาตรวจสอบอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ

พรสิท สุขทอง (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสาเหตุและการให้ความช่วยเหลือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีแนวโน้มออกกลางคัน: การศึกษารายกรณี. พบว่า

1. สาเหตุที่ทำให้นักเรียนที่มีแนวโน้มออกกลางคันทั้ง 7 ราย สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 สาเหตุจากตัวนักเรียนเอง พบว่า มีปัญหาด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านพฤติกรรมการเรียน ดังนี้

1.1.1 ปัญหาด้านร่างกาย ได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพ มีโรคประจำตัว

1.1.2 ปัญหาด้านจิตใจ ได้แก่ เบื่อหน่ายต่อการเรียน ไม่สนใจ ไม่มีสมาธิขาดแรงจูงใจในการเรียน ต้องการความเป็นอิสระ และการยอมรับจากเพื่อน

1.1.3 ปัญหาด้านพฤติกรรมการเรียน ได้แก่ ขาดการวางแผน การจัดแบ่งเวลาไม่เหมาะสม ขาดความรับผิดชอบ มีนิสัยและทัศนคติต่อการเรียนไม่เหมาะสม และไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

1.2 สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม พบว่า เกิดจากสิ่งแวดล้อม 3 ด้าน ได้แก่

1.2.1 สาเหตุจากครอบครัว ได้แก่

1.2.1.1 ด้านสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจและรายได้ต่ำ ครอบครัวมีฐานะยากจน

1.2.1.2 ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว ได้แก่ สภาพครอบครัวไม่อบอุ่น แยกแยกและหย่าร้าง

1.2.1.3 ด้านการอบรมเลี้ยงดู ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูไม่เหมาะสม โดยการให้เงินแต่ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน หรือเข้มงวดจนเกินไป และลงโทษอย่างรุนแรง

1.2.2 สาเหตุจากโรงเรียน ได้แก่

1.2.2.1 ด้านสภาพในโรงเรียน ได้แก่ นักเรียนที่มีจำนวนมากในแต่ละห้องเรียนและมีกฎระเบียบที่เคร่งครัด

1.2.2.2 ด้านครู ได้แก่ ครูมีภาระงานมาก ไม่เข้าใจปัญหาของนักเรียน ลงโทษรุนแรง

1.2.2.3 ด้านเพื่อน ได้แก่ ชักชวนให้หนีเรียน หนีออกจากบ้าน ไม่สนใจเรียนและไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน

1.2.2.4 การสนับสนุนด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน ยังไม่มีทุนในการสนับสนุนด้านการเรียนอย่างเพียงพอ

1.2.3 สาเหตุจากสังคม ได้แก่

1.2.3.1 สภาพชุมชน ได้แก่ ชุมชนที่อาศัยอยู่ใกล้กับสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมเช่น ร้านเกม ห้างสรรพสินค้า โรงภาพยนตร์

1.2.3.2 ด้านเพื่อนบ้าน ได้แก่ เพื่อนบ้านชวนไปขับรถจักรยานยนต์เที่ยว ชวนไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้า โรงภาพยนตร์

1.2.3.3 ด้านสื่อมวลชน ได้แก่ เลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากสื่อวิทยุโทรทัศน์ สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ รวมทั้งจากอินเทอร์เน็ต

สรารุณี สืบแย้ม (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตรของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า นักศึกษาลาออกสาเหตุมากที่สุด ในรายหัวข้อทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียน เพราะเป็นอาชีพที่ใช้ความคิดมาก นักศึกษาพ้นสภาพ สาเหตุมากที่สุด ในรายหัวข้อการเรียนการสอน เพราะขาดการเตรียมตัวที่ดีในการสอบแต่ละครั้ง นักศึกษาตกค้าง สาเหตุมากที่สุด ในรายหัวข้อการเรียนการสอน เพราะขาดการวางแผนการเรียนที่ดี อาจารย์ที่ปรึกษา สาเหตุมากที่สุด ในรายหัวข้อการเรียนการสอน เพราะขาดการเตรียมตัวที่ดีในการสอบแต่ละครั้ง และผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อการทดสอบสมมติฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในแต่ละประเด็นพบว่าประเด็นทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียน ในรายด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน มีระดับสาเหตุไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ประเด็นนักศึกษา การเรียนการสอน สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ในรายด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน มีระดับสาเหตุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรรพชัย กิตยานันท์ (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี พบว่า 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ประจำปีการศึกษา 2551-2553 พบว่า ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ผลการเรียน เข้าเรียนมาแล้วมีผลคะแนนไม่ดี ปัจจัยในลำดับรองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ท่านไม่ค่อยมีเวลาเรียน เพราะภาระหน้าที่ทางครอบครัว ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ท่านคิดว่าอาจารย์ไม่มีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุด ได้แก่เรื่อง ท่านคิดว่าการสอนของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ปัจจัยด้านสังคม โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ท่านทะเลาะกับเพื่อนในชั้นเรียน ปัจจัยด้านการบริการและการสนับสนุนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง ท่านคิดว่าอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ ปัจจัยด้านอาจารย์ที่ปรึกษา โดยที่ปัจจัยย่อยที่ส่งผลมากที่สุดได้แก่เรื่อง อาจารย์ที่ปรึกษาเข้าใจนักศึกษาและช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลในการออกกลางคันในแต่ละด้านของนักศึกษา พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในเกือบทุกคู่ โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษาจะสัมพันธ์กับปัจจัยทางด้านครอบครัวมากที่สุด ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในระดับรองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านตัวผู้สอนจะสัมพันธ์กับปัจจัยทางด้านสังคมและอันดับสามได้แก่ ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษาจะสัมพันธ์กับปัจจัยด้านสังคม

สุปราณี เทศนาเรียง (2554: 41) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า สภาพและการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา โดยปัญหาการออกกลางคันเกิดจากด้านการคัดเลือกนักเรียนที่ สถานศึกษาจัดสอบสัมภาษณ์เพื่อเข้าเรียนในสาขาที่อยากเรียน รับเข้าเรียนจากการคัดเลือกจากการสังเกต พฤติกรรม บุคลิกภาพ เพื่อสนองนโยบายการเพิ่มปริมาณผู้เรียน ครูที่ปรึกษาไม่มีจิตวิทยาในการทำความเข้าใจกับนักเรียน นักศึกษา ปลอ่ยปละ ละเลย โดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษา ปี 1 ซึ่งจะต้องดูแลเป็นพิเศษ ส่วนผลการปฏิบัติงานเพื่อลดปัญหาออกกลางคัน ทุกด้านปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก ส่วนรูปแบบการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา คือ กระบวนการลดจำนวนนักเรียน นักศึกษาออกกลางคันที่มีความเหมาะสม โดยพัฒนาด้านการคัดเลือกนักเรียน นักศึกษาให้มีการจัดสอบคัดเลือก ให้โควตาพิเศษ ครูที่ปรึกษามีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้สามารถปรับตัวอยู่ในสถานศึกษาและสังคม ซึ่งมีกระบวนการพัฒนาทั้งด้านครูผู้สอน กิจกรรมเสริมหลักสูตรและการปรับรื้อระบบบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการศึกษา ลดจำนวนการออกกลางคันของนักเรียนให้ต่ำลง และการลดความสูญเปล่าในการพัฒนาคนสำหรับ

ความก้าวหน้าของประเทศ พบว่า มีความเหมาะสมในการนำไปใช้อยู่ในระดับเหมาะสมมาก รูปแบบด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ ด้านการคัดเลือกนักเรียน นักศึกษา ต้องมีการสอบคัดเลือก การให้โควตาพิเศษ และด้านการพัฒนาครูที่ปรึกษา ต้องพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้าน 100 เปอร์เซ็นต์ พัฒนาด้านการให้คำปรึกษา กำกับ ติดตาม เรื่องยาเสพติด ด้านการพัฒนาให้นักเรียน นักศึกษา จัดกิจกรรมปฐมนิเทศนักเรียน นักศึกษา กิจกรรมประชุมผู้ปกครอง การหารายได้ระหว่างเรียนและกิจกรรมตัดครองโดยการตรวจสอบสุขภาพ และสารเสพติด ด้านการพัฒนาครูผู้สอนควรพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน พัฒนาด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ควรจัดกิจกรรมลูกเสือ เพื่อปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมการหารายได้ระหว่างเรียน

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจากนักวิชาการหลายท่านเกี่ยวกับการออกกลางคันของนักศึกษา สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันมีด้วยกันหลายประการ อาทิเช่น ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับผู้เรียน ปัจจัยส่วนตัวของผู้เรียน ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน จากปัจจัยดังกล่าวผู้วิจัยสนใจที่ศึกษาแนวโน้มว่าปัจจัยดังกล่าวสามารถส่งผลกระทบต่อผู้เรียนในการสำเร็จการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด โดยการนำปัจจัยบางประการมาทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

4. เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา

4.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา

4.1.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory)

ทฤษฎีทางการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมพัฒนาโดยนักจิตวิทยาชาวแคนาดา ชื่อ อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura, 1969: 27-28) แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบบันดูรา มีทัศนะว่า การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นไม่จำเป็นต้องแสดงพฤติกรรมออกมาทันที แต่การเรียนรู้เป็นการได้มาซึ่งความรู้ใหม่ (Acquired new knowledge) ซึ่งยังไม่จำเป็นที่จะต้องแสดงออกมา ดังนั้น การเรียนรู้ในแนวทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมคือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในโดยไม่จำเป็นต้องแสดงออกมาให้เห็น แต่ถ้าแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอกก็เป็นการยืนยันว่าเกิดการเรียนรู้ การที่แบนดูราเชื่อเช่นนี้เพราะเขาเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการสังเกตตัวแบบหรือการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational learning) เมื่อบุคคลสังเกตตัวแบบแสดงพฤติกรรมต่างๆ ก็จะจดจำพฤติกรรมต่างๆ ของตัวแบบเอาไว้ แต่มิได้แสดงพฤติกรรมตามตัวแบบในทันทีทันใด ต่อมาเมื่อมีโอกาสจึงได้แสดงพฤติกรรมนั้นออกมา ตัวอย่างเช่น เด็กสังเกตเห็นพฤติกรรมก้าวร้าวของพ่อแม่ที่มีต่อกัน เด็กก็จะจดจำเอาไว้ ซึ่งขั้นตอนนี้แบนดูราถือว่าได้เกิดการเรียนรู้ (ต่อมาเมื่อมีโอกาสเหมาะสมเด็กก็จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวออกมาทันที) แบนดูราเชื่อว่าบุคคลมีความสามารถในการใช้สัญลักษณ์ คือเปลี่ยนประสบการณ์ชั่วคราวที่พบเห็นให้เป็นรูปแบบภายในซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวชี้แนะการกระทำในเวลาต่อมา ดังนั้น พฤติกรรม

ของบุคคลจึงเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในของบุคคลซึ่งหมายถึง สติปัญญา ตัวแปรชีวภาพ และสิ่งอื่นๆ ในตัวคนรวมกับสภาพแวดล้อม การแสดงพฤติกรรมจึงสามารถอธิบายได้ในลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์หรือเป็นตัวกำหนดซึ่งกันและกัน ระหว่างองค์ประกอบ 3 ด้าน (Triad Reciprocal Determinant) ได้แก่ พฤติกรรม (B) องค์ประกอบตัวบุคคล (P) และสภาพแวดล้อม (E)

เพื่อให้เข้าใจชัดเจนจึงขอแยกกล่าวปฏิสัมพันธ์ที่ละคู่ ดังนี้

1. ระหว่าง P และ B เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและองค์ประกอบตัวบุคคล ได้แก่ ความคิด ความคาดหวัง ความรับผิดชอบ ความเชื่อ ความรู้สึกการรับรู้ตนเอง เป้าหมาย ความตั้งใจกับพฤติกรรม ปัจจัยดังกล่าวกำหนดว่าจะแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางใด ในขณะที่เดียวกันพฤติกรรมก็เป็นตัวกำหนดปัจจัยภายในตัวบุคคลด้วยคือ ตอบสนองความรู้สึก เช่น บุคคลคิดว่าการดูทีวีรายการเกมโชว์ให้ความบันเทิงแก่ตน และรู้สึกอยากดูรายการดังกล่าว จึงเปิดรายการเกมโชว์ การเปิดทีวีจึงเป็นการสนองอารมณ์และความรู้สึกด้วย

2. ระหว่าง E และ P เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมและตัวบุคคล สิ่งแวดล้อมซึ่งอาจจะเป็นสื่อ ข้อความหรือตัวแบบจะกระตุ้นความคิด ความคาดหวัง ความรู้สึก การรับรู้ตนเองและลักษณะ อื่นๆ ของบุคคล โดยผ่านตัวแบบการอบรมสั่งสอนหรือการชักจูงทางสังคม ในขณะที่เดียวกันบุคคลจะมีปฏิกิริยาตอบสนองภายในต่อสิ่งแวดล้อมด้วย เช่น รายการทีวีจะกระตุ้นให้บุคคลรับรู้ว่ามีประโยชน์และทำให้เกิดความอยากดู เกิดการวางแผนที่จะดูและเลือกรายการทีวี แม้วารายการทีวีต่างๆ มีให้คนดูเหมือนกันหมดแต่บุคคลก็จะเลือกดูทีวีเมื่อไร โปรแกรมไหนก็ได้ การเลือกรายการทีวีก็จะจัดสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับความชอบตน

3. ระหว่าง B และ E เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม และสภาพแวดล้อม นั่นคือ พฤติกรรมจะเปลี่ยนเงื่อนไขสภาพแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปจะเปลี่ยนพฤติกรรมด้วย เช่น จากตัวอย่างข้างต้น บุคคลจะเปลี่ยนรายการทีวี (สิ่งแวดล้อม) ตามความชอบ เมื่อสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนก็จะทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนไปด้วย

การอธิบายปัจจัย 3 ด้าน ซึ่งเป็นตัวกำหนดซึ่งกันและกันแต่ละตัวมีอิทธิพลไม่เท่ากัน และอาจจะเกิดขึ้นไม่พร้อมกัน

จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม สามารถสรุปได้ว่ากระบวนการเรียนรู้ที่จะประสบผลสำเร็จได้นั้นจะมีผลมาจากปัจจัยทั้ง 3 ด้าน คือ พฤติกรรม องค์ประกอบส่วนบุคคล และสภาพแวดล้อม โดยพฤติกรรมของนักเรียนจะสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือองค์ประกอบส่วนบุคคล ที่แสดงออกมาในรูปของความคิด ความคาดหวัง ความเชื่อ ความรับผิดชอบ ความรู้สึกการรับรู้ตนเอง เป้าหมายและความตั้งใจกับพฤติกรรม หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามสภาพแวดล้อมที่แปรเปลี่ยนทำให้เกิดการเรียนรู้รูปแบบใหม่เกิดขึ้น หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่เน้นสังเกตพฤติกรรม องค์ประกอบตัวตนของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจในการเรียนรู้ในหลักสูตรที่จัดขึ้น อันจะส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียนได้ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยด้านความรับผิดชอบ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ที่สามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร

4.1.2 ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow)

Maslow เป็นนักจิตวิทยาอยู่ที่มหาวิทยาลัยแบรนดิส์ ได้พัฒนาทฤษฎีการจูงใจที่รู้จักกันมากที่สุดทฤษฎีหนึ่ง ขึ้น มา Maslow ระบุว่าบุคคลจะมีความต้องการที่เรียงลำดับจากระดับพื้นฐานมากที่สุดไปยังระดับสูงสุด มาสโลว์ (อนิซวัง แก้วจำนงค์. 2552: 66-68; อ้างอิงจาก Abraham Maslow. 1970: 16)

มาสโลว์ (Maslow) เรียกลำดับความต้องการนี้ว่า “Hierarchy of Needs” ซึ่ง ประกอบด้วย ลำดับความต้องการของมนุษย์จากระดับต่ำไประดับสูง 5 ระดับ ดังนี้

1. ความต้องการขั้นพื้นฐาน (Physiological Needs) คือ เป็นความต้องการด้านร่างกายเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร อากาศ น้ำ และที่อยู่อาศัย เป็นต้น
2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการความปลอดภัยความต้องการลำดับที่สองของ Maslow จะถูกกระตุ้นภายหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายถูกตอบสนองแล้ว ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยจะหมายถึงความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยปราศจากอันตรายทางร่างกายและจิตใจ ความมั่นคงในการทำงาน
3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) คือ ความต้องการระดับที่สาม โดยความต้องการทางสังคม หมายถึง ความต้องการที่จะเกี่ยวพัน การมีเพื่อนและการ ถูกยอมรับโดยบุคคลอื่น เพื่อการตอบสนองความต้องการทางสังคม
4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs) คือ ความต้องการระดับที่สี่เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องสรรเสริญตัวเอง มีความภาคภูมิใจในสถานภาพทางสังคม ต้องการชื่อเสียงและการยกย่องจากบุคคลอื่น
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) คือ ความต้องการระดับสูงสุด บุคคลมักจะต้องโอกาสที่จะคิดสร้างสรรค์ภายในงาน หรือพวกเขาอาจจะต้องการความเป็นอิสระและความรับผิดชอบ ซึ่งความต้องการความสมหวังของชีวิตคือ ความต้องการที่จะบรรลุความสมหวังของตนเองด้วยการใช้ความสามารถ ทักษะ และศักยภาพอย่างเต็มที่ บุคคลที่ถูกจูงใจด้วยความต้องการความสมหวังของชีวิตจะแสวงหางานที่ทำทลายความสามารถของพวกเขา การเปิดโอกาสให้พวกเขาใช้ความคิดสร้างสรรค์หรือการคิดค้นสิ่งใหม่

การศึกษาทฤษฎีลำดับความต้องการของมนุษย์ของ มาสโลว์ (Maslow) เป็นการศึกษาเพื่อที่จะทำให้ทราบถึงความต้องการของมนุษย์นั้น มีลำดับขั้นตอน ที่แน่นอนจากขั้นต่ำไปขั้นสูงซึ่งความปรารถนาขั้นสูงสุดของมนุษย์ทุกคน คือ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนเองมุ่งหวัง แต่การที่มนุษย์จะเกิดความต้องการในแต่ละระดับได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์ทุกคนจะต้องได้รับการตอบสนองความต้องการในระดับที่ต่ำกว่าเสียก่อน เพื่อที่จะทำให้เกิดความต้องการในระดับต่อไป ซึ่งถ้าผู้เรียนที่ได้รับการตอบสนองตามความต้องการแล้ว ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ มีขวัญและกำลังใจในการเรียน รวมถึงสามารถสำเร็จการศึกษาตามที่กำหนดไว้ได้ ดังนั้นผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาศึกษาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษา

ของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานอันนับแรกของมาสโลว์เพื่อตอบสนองความต้องการให้กับผู้เรียน เนื่องจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างแรกที่ส่งผลทำให้ผู้เรียนมีความสุขและพึงพอใจในสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ อันจะส่งผลดีต่อการสำเร็จการศึกษา รวมถึงปัจจัยด้านคะแนนการสอบคัดเลือกก็สอดคล้องกับความต้องการขั้นสูงสุดของมาสโลว์คือ ความต้องการความสำเร็จในชีวิต ที่กล่าวถึงการใช้ความสามารถของตนเองในการก้าวสู่ความสำเร็จในชีวิต ซึ่งก็สอดคล้องกับคะแนนการสอบคัดเลือกเป็นการใช้ความสามารถของนักเรียนในการก้าวสู่ความสำเร็จในขั้นแรกของการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

4.1.3 ทฤษฎีความต้องการของแมคเคลแลนด์ (McClelland)

เป็นทฤษฎีซึ่งเสนอว่าความต้องการของบุคคลมุ่งที่ความต้องการเฉพาะอย่างมากกว่าความต้องการอื่น แมคเคลแลนด์ (อาร์ พิชเชอร์ 2536: 29; อ้างอิงจาก McClelland, 1955: 15-17)

4.1.3.1 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement เขียนย่อว่า

nAch) ผู้ที่มีความต้องการความสำเร็จสูง (nAch Person) จะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเลือกทำงานที่มีลักษณะท้าทายให้บังเกิดผลดี เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะเฉพาะตัวดังนี้

4.1.3.1.1 ชอบสถานการณ์ที่ทำให้ตนมีโอกาสได้รับผิดชอบต่อผลงานที่ออกมาโดยตรงจึงไม่ชอบงานที่สถานการณ์เอื้อให้เกิดความสำเร็จได้โดยบังเอิญ เพราะถือว่าทำให้ตนพลาดโอกาสที่จะเรียนรู้ต่อการสร้างความสำเร็จด้วยตนเอง

4.1.3.1.2 ชอบตั้งเป้าหมายการทำงานในระดับที่ยากปานกลาง มีความเสี่ยงแต่อยู่ในวิสัยคาดว่าจะสำเร็จได้ ทั้งนี้เพราะเห็นว่าความสำเร็จที่มาจากเป้าหมายง่าย ๆ ไม่มีประโยชน์อะไรขณะเดียวกัน ถ้ากำหนดเป้าหมายยากเกินไปก็อาจพบความสำเร็จได้น้อยมาก ความเสี่ยงต่อความสำเร็จจึงเป็นเครื่องจูงใจสำหรับผู้มีความต้องการความสำเร็จสูง (nAch Person)

4.1.3.1.3 ต้องการได้ข้อมูลป้อนกลับจากการทำงานของตน ทั้งนี้เพราะต้องการใช้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อการปรับปรุงกลยุทธ์ที่จะให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อค้นหาหนทางในการไปสู่ความสำเร็จในครั้งต่อไป รวมทั้งเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จอีกด้วย

ผู้ที่มีความต้องการความสำเร็จสูงจะมุ่งแข่งขันกับตนเองและผู้อื่นเพื่อให้ได้ผลงานดีขึ้น สนใจต่อการริเริ่มเป้าหมายที่แปลกใหม่และเป็นเป้าหมายระยะยาว โดยการกระทำดังกล่าวมิได้มุ่งหมายที่จะเอาใจใครหรือทำให้ใครเสียหาย แต่ที่ทำได้เพื่อมุ่งตอบสนองแรงจูงใจภายในของตน ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าผู้ที่มีความต้องการความสำเร็จสูงตามทฤษฎีนี้เป็นตัวอย่างของผู้มีความต้องการที่ได้ทำในสิ่งที่ตนปรารถนา (Self-Actualization)

4.1.3.2 ความต้องการความรักใคร่ผูกพัน (Need for Affiliation เขียนย่อว่า

nAff) ผู้ที่มีความต้องการด้านความรักใคร่ผูกพันสูง (nAff Person) เป็นผู้ที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการสร้างและรักษามิตรภาพ ยึดมั่นต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กล่าวคือ เป็นคนที่

รักใคร่ผูกพันต่อผู้อื่นและต้องการได้ผลตอบแทนทำนองเดียวกันจากผู้อื่น เป็นผู้มีความสามารถพิเศษในการสร้างเครือข่ายกับผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว เก่งในการติดต่อสื่อสารด้วยรูปแบบวิธีการต่าง ๆ เป็นคนที่ชอบหลีกเลี่ยงความขัดแย้งและแข่งขันกับผู้อื่น บางครั้ง ชอบผูกพันตนเองกับความ ต้องการของผู้อื่น ผู้มีความต้องการด้านความรักใคร่ผูกพันตามทฤษฎีนี้จึงตรงกับผู้มีความต้องการ เป็นสมาชิกของสังคม (Belonging Needs) และผู้มีความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) ของทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์

4.1.3.3 ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power เขียนย่อว่า nPow) ผู้ที่ ต้องการมีอำนาจสูง (nPow Person) มีความปรารถนาแรงกล้าที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการ สร้างผลกระทบหรือสร้างความประทับใจต่อคนอื่น ผู้ที่ต้องการมีอำนาจสูงจะพยายามสร้าง สถานการณ์หรือสภาวะแวดล้อมทางสังคมขึ้นเพื่อให้ตนสามารถใช้อิทธิพลควบคุมกำกับผู้อื่น บางครั้งผู้ที่ต้องการมีอำนาจสูงยอมที่จะอยู่ในตำแหน่งที่เสี่ยงอันตรายสูง ผูกพันกับการมีเกียรติ ศักดิ์ศรีของตน อย่างไรก็ตามความต้องการอำนาจสูงเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อน ด้วยเหตุที่อำนาจ สามารถใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ บางคนต้องการมีอำนาจเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ แสวงหาประโยชน์ส่วนตัว ในขณะที่บางคนต้องการมีอำนาจเพื่อจะใช้ในการให้บริการแก่คนอื่น และ ทำประโยชน์แก่องค์กรได้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม ความต้องการมีอำนาจสูงตามทฤษฎีนี้ค่อนข้าง ใกล้เคียงกับความต้องการได้ทำตั้งใจปรารถนา (Self-Actualization) ตามทฤษฎีความต้องการของ มาสโลว์มากที่สุดจากทฤษฎีนี้แมคเคลแลนด์คาดว่า คนจะเกิดแรงจูงใจเมื่อได้ค้นพบและทำงานที่ ตรงกับความต้องการของตน

แมคเคลแลนด์ได้สรุปว่า ความต้องการของบุคคลมีความสอดคล้องกับพฤติกรรม ทั้งนี้ เพราะความต้องการเป็นเพียงปัจจัยหนึ่ง ในหลายปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมโดยปัจจัยอื่นที่มีส่วน สำคัญร่วมอยู่ด้วย เช่น ค่านิยม อุปนิสัย และทักษะของบุคคล ตลอดจนปัจจัยแวดล้อมอื่นที่ล้วนมี อิทธิพลต่อพฤติกรรมทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้ผู้ที่มีความต้องการด้านความสำเร็จสูง ไม่จำเป็นต้องมี แรงจูงใจสูงกว่าผู้ที่มีความต้องการด้านอื่นสูงเสมอไป ดังนั้นผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอน ที่สอดคล้องกับทฤษฎีของแมคเคลแลนด์ ที่พูดถึงความต้องการค่าความสำเร็จ (Need for Achievement) จะเกิดจากได้เรียนรู้ทำงานและสร้างสรรค์เรียนรู้สิ่งใหม่ด้วยตนเอง หรือการจัด ประเมินผลการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ให้ข้อมูลย้อนกลับทันที ซึ่งเปรียบเสมือนการจัดการเรียน การสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ย้อนกลับหลังจากการศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งผลดีต่อการเรียนและนำไปสู่การสำเร็จการศึกษา ของผู้เรียนในอนาคตได้

4.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา

4.2.1 ความหมายของความรับผิดชอบ

ดิกคินสัน (ลลิตา สาสาย. 2550: 59; อ้างอิงจาก Dickinson. 1987: 9-11) ได้กล่าวไว้ว่าความรับผิดชอบต่อตนเองในด้านการศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนสามารถตัดสินใจในกระบวนการเรียนของตนเองได้ เช่น การตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การเลือกและใช้วัสดุอุปกรณ์ การบันทึกผลการเรียน การแบ่งเวลา การประเมินผลการเรียน การเลือกทำกิจกรรม การเลือกพบบุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ การเข้าร่วมกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการตัดสินใจในพฤติกรรมดังกล่าว เป็นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

จันทรา พวงยอด (2543: 3) ได้กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำของนักเรียนที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน การปฏิบัติตามในการเรียน และการยอมรับผลการกระทำของตนเอง

สำเนียง ศิลป์ประกอบ (2540: 9) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า หมายถึง ความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยการแสดงออกในลักษณะของการรู้จักหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ เอาใจใส่ในการศึกษาเล่าเรียน ขยันหมั่นเพียรเข้าห้องเรียนและส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลา เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจในบทเรียนก็พยายามค้นคว้าและซักถามจากสมาชิกในกลุ่ม หรือครูผู้สอนด้วยความสนใจ เอาใจใส่ในการแก้ไขข้อบกพร่องและผิดพลาดด้วยความเต็มใจแม้จะถูกตำหนิและแก้ไขหลายครั้ง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงถึงความมุ่งมั่นตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและยอมรับผลการกระทำนั้นทั้งด้านผลดีและผลเสีย พร้อมทั้งพยายามปรับปรุงการกระทำนั้นให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญทิพย์ สิริรังศรี (2542: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตพยาบาล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่า คุณลักษณะของผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูงเป็นอันดับแรก

4.2.2 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

สถิต วงษ์สุวรรณ (2540) สรุปลักษณะเด่นของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ว่า

1. ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มีการแข่งขัน หรือทดสอบจะสามารถทำงาน และยิ่งเกิดผลสัมฤทธิ์ในการทำงานสูง ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะเกิดผลสัมฤทธิ์ในการทำงานต่ำ แต่มีความกังวลใจสูง
2. ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเชื่อมั่นในตนเอง และตรงกับความ เป็นจริง แต่ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มักกังวลใจเสมอว่าตนจะพ่ายแพ้ ไม่ประสบความสำเร็จ
3. ประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจสูง ประเทศนั้นจะมีหลักฐานแสดงถึงประชาชนในประเทศที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

สุรพล พยอมแย้ม (2541: 103) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า คือ ความปรารถนา หรือสิ่งกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่บุคคลนั้นเห็นว่ามีความสำคัญสำหรับตน โดยผ่านการเรียนรู้ของคน ๆ นั้น ความปรารถนาที่จะบรรลุเป้าหมายจะทำให้บุคคลนั้นหาทางที่จะทำให้แรงจูงใจได้รับการตอบสนอง

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2543: 58) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจว่า คือ แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมุ่งที่จะแสดงพฤติกรรม เกิดการเคลื่อนไหวของร่างกาย ให้ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น

แอทคินสัน (ลลิตา สาสาय. 2550: 42; อ้างอิงจาก Atkinson. 1966: 240–241) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าจะต้องคำนึงถึงประเด็น ดังนี้

1. แรงจูงใจที่จะบรรลุความสำเร็จ (Motive to Achieve Success) บุคคลแต่ละคนมีแรงจูงใจที่จะไปสู่ความสำเร็จรวมทั้งแรงจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล ถ้าเขาประสบความสำเร็จ เขาก็จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าบุคคลที่เคยประสบความล้มเหลวมาก่อน ซึ่งจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2. โอกาสของความสำเร็จ (Probability of Success) ถ้างานที่ทำไม่ยากหรือง่ายเกินไปบุคคลจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก แต่งานที่ทำง่ายหรือยากเกินไป ไม่ว่าจะคนนั้นจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากหรือน้อย เขาก็จะไม่คิดว่าเขาจะมีโอกาสที่จะสำเร็จหรือล้มเหลว

3. คุณค่าของความสำเร็จ (Incentive Value of Success) บุคคลจะมีความพึงพอใจในความสำเร็จของตนมากยิ่งขึ้น ถ้างานที่ทำสำเร็จนั้นเป็นงานยาก ตรงกันข้ามถ้างานที่ทำสำเร็จนั้นเป็นงานง่าย เขาก็จะไม่เกิดความพึงพอใจในความสำเร็จมากเท่าไร

จากแนวคิดทฤษฎีของนักวิชาการ สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่น หรือ ความปรารถนาของแต่ละบุคคลที่แสดงออกถึงความตั้งใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกี่ยวกับการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

5. การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีจุดประสงค์และแนวคิดคล้ายคลึงกับการวิเคราะห์การถดถอยปกติ (Regression analysis) และการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant analysis) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Independent variable) กับตัวแปรตาม (Dependent variable) และสร้างสมการการถดถอยไปประมาณหรือทำนายค่าตัวแปรตาม แต่ก็มีความแตกต่างกันในบางประเด็น เช่น การวิเคราะห์ การถดถอยปกติมีตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นตัวแปรชนิดต่อเนื่อง (Continuous variable) แต่ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามของการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกและการวิเคราะห์จำแนกประเภทมีลักษณะแตกต่างออกไป คือ ตัวแปรอิสระเป็นตัวแปรชนิดต่อเนื่อง ส่วนตัวแปรตามเป็นตัวแปรแบ่งกลุ่ม แต่อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกไม่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจกแจงปกติหลายตัวแปร ของตัวแปรอิสระ (Multivariate normal distribution of independent variables) และเมทริกซ์ความแปรปรวนความแปรปรวนร่วมของแต่ละกลุ่มต้องเท่ากัน (Equal variance and covariance matrices หรือ Equal dispersion matrices ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่สำคัญในการวิเคราะห์จำแนกประเภท

5.1 แนวคิดของการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

ลลิตา สาสาาย (2553: 68-73) กล่าวว่า การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) เป็นการวิเคราะห์ถดถอยประเภทหนึ่งสำหรับการวิจัยที่มีเป้าหมายเพื่อพยากรณ์ตัวแปรตามหรือตัวแปรอิสระที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตาม ต่างจากการวิเคราะห์ถดถอยปกติ คือ ใช้กับการวิเคราะห์เมื่อตัวแปรตามมีลักษณะเป็น dichotomous หรือตัวแปรตามที่ให้ผลลัพธ์เพียง 2 ค่า โดยอาศัยหลักการของการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้น แต่มีการแปลความหมายสัมประสิทธิ์การถดถอยที่แตกต่างออกไป โดยต้องแปลความหมายในรูปของอัตราส่วนแต้มต่อ (odds ratio) และโมเดลถดถอยโลจิสติกสามารถใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่มีลักษณะตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์จำแนก (discriminant analysis) ได้เป็นอย่างดี การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) นี้ ไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับตัวแปรตามและค่าความคลาดเคลื่อนที่ต้องมีการแจกแจงแบบปกติ ไม่มีข้อกำหนดของความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม แต่อย่างไรก็ตามต้องมีความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระที่เป็น Continuous กับค่า logit นอกจากนี้การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) ยังสามารถใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้ทุกระดับการวัด

โดยสรุปแล้ว แนวคิดในการวิเคราะห์ถดถอยเมื่อตัวแปรตามเป็น dichotomous มี 3 ประการ ได้แก่

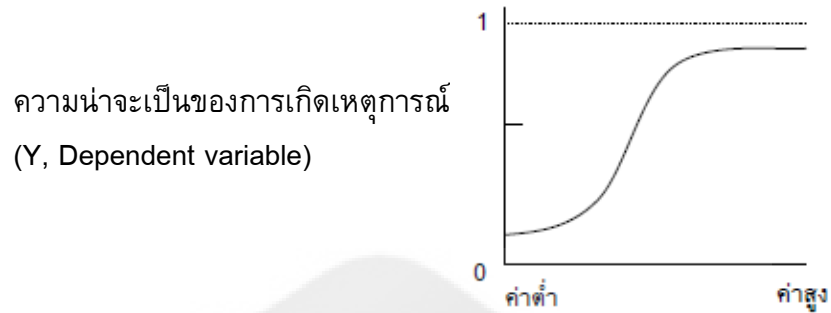
1. จะต้องแปลงค่าเฉลี่ยแบบมีเงื่อนไขของสมการถดถอยให้อยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ซึ่งก็เหมาะสมที่จะใช้โมเดลการถดถอยแบบโลจิสติก
2. การแจกแจงความคลาดเคลื่อนต้องเป็นแบบ binomial ซึ่งจะเป็นการแจกแจงทางสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ต่อไป
3. หลักการอื่น ๆ ของการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นสามารถใช้กับการถดถอยโลจิสติกได้

5.2 วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก

การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) มีวัตถุประสงค์เพื่อทำนายว่าเหตุการณ์หนึ่งจะเกิดขึ้นได้หรือไม่ หรือมีโอกาสเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด โดยกำหนดว่ามีตัวแปรตัวหนึ่งหรือหลายตัวที่ส่งผลต่อการเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ทำให้ทราบเหตุผลของการเกิดเหตุการณ์นั้นหรือไม่เกิดเหตุการณ์นั้น เช่น ทำไมบางคนเลือกทำงานในภาครัฐในขณะที่บางคนเลือกทำงานในภาคเอกชน หรือทำไมบางคนประสบความสำเร็จในการศึกษาตามเวลาที่กำหนดในขณะที่บางคนประสบความสำเร็จในการศึกษาหลังเวลาที่กำหนด เป็นต้น การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) จะทำให้ทราบว่ามีความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นของเหตุการณ์เหล่านี้ ค่าของตัวแปรตามที่ปรากฏเป็นข้อมูลสำหรับวิเคราะห์จะมีเพียง 2 ค่าเท่านั้นคือ ใช่ (Yes) หรือ ไม่ใช่ (No)

5.3 โมเดลการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก

เมื่อตัวแปรตามหรือตัวแปรเกณฑ์ (Y) มีลักษณะเป็นทวิภาค เช่น เกิดเหตุการณ์ (Y = 1) หรือไม่เกิดเหตุการณ์ (Y = 0) ตัวแปรเกณฑ์ (Y) จะมีรูปแบบความสัมพันธ์กับตัวแปรทำนาย (X's) ด้วยฟังก์ชันโลจิสติก ซึ่งเป็นฟังก์ชันความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรูปคล้ายตัว S ดังภาพ

ภาพประกอบ 1 ฟังก์ชันโลจิสติก (Logistic Function)

โดย $P(Y) = \frac{1}{1+e^{-f(x)}}$
 เช่น $P(Y) = \frac{1}{1+e^{-(b_0+b_1x_1+b_2x_2+b_3x_3,\dots,E)}}$
 เมื่อ $P(Y)$ = ความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ Y
 e = exponential function ($e \cong 2.71828$)
 $f(x)$ = ฟังก์ชันของตัวแปรทำนาย
 สมมติให้ P_Y = ความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ที่สนใจ (Y = 1)
 Q_Y = ความน่าจะเป็นของการไม่เกิดเหตุการณ์ที่สนใจ (Y = 0)
 z = Linear combination ของตัวแปรทำนาย
 $= b_0+b_1x_1 + b_2x_2 + b_kx_k$

ดังนั้น $P_Y = \frac{1}{1+e^{-z}} = \frac{e^z}{1+e^z} \dots\dots\dots(1)$

ดังนั้น $Q_Y = 1 - P_Y = \left(\frac{e^z}{1+e^z}\right) = \frac{1}{1+e^z} \dots\dots\dots(2)$

จาก (1) และ (2) สามารถหาค่า Odds ratio ของการเกิดเหตุการณ์ Y ที่สนใจได้

P = Odds ratio
 = โอกาสของการเกิดเหตุการณ์ (Y = 1) มีอัตราส่วนเป็นกี่เท่าของโอกาส

ที่ไม่เกิดเหตุการณ์ (Y = 0)

$P = \frac{P_Y}{Q_Y} = \frac{P_Y}{1-P_Y} = e^z \dots\dots\dots(3)$

$$\frac{\text{Pr ob.}(\text{Event})}{\text{Pr ob.}(\text{No Event})} = e^{b_0 + b_1 + b_2 + x_2 + \dots + b_k x_k}$$

นั่นคือ $P = e^{b_0} \cdot e^{b_1 x_1} \cdot e^{b_2 x_2} \dots e^{b_k x_k}$

จากสมการ (3) แปลงให้อยู่ในรูปของสมการถดถอยเชิงเส้นตรง (Linear Regression Model) โดยการใส่ค่า Natural Logarithm ทั้งสองข้างของสมการ

$$P = \frac{P_Y}{Q_Y} = \ln(e^Z) = Z$$

ดังนั้น $\text{Logit}(p) = b_0 + b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_k x_k$

เมื่อ $\ln\left(\frac{P_Y}{1-P_Y}\right) = \text{Log. Of the odds}$ หรืออาจเรียกว่า Logit transformation = หรือ Logit (p)

ดังนั้น Logit (p) หรือ log ของ Odds Ratio จึงอยู่ในรูปแบบของตัวแปรเกณฑท์ที่สามารถทำนายได้ด้วยชุดของตัวแปรทำนายเชิงเส้นตรงวิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยโลจิสติก (b) ในฟังก์ชัน ใช้หลักการของ OLS ที่เรียกว่า Maximum Likelihood โดยการประมาณค่า b ด้วยการหาค่าที่เป็นไปได้สูงสุดที่สอดคล้องกับฟังก์ชันจากข้อมูลเชิงประจักษ์ที่มีอยู่

5.4 การตรวจสอบความเหมาะสมของโมเดล (Assessing the Goodness of fit the Estimated Model)

การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (คล้ายกับการตรวจสอบ $\sum |y_i - \hat{y}_i|$ ใน Multiple Regression) พิจารณาได้จากค่าความน่าจะเป็น (Likelihood Value) ของโมเดล ซึ่งเท่ากับค่า -2 Log Likelihood (-2LL) เหตุผลของการคูณ Log Likelihood ด้วย -2 เพื่อให้ค่าที่ได้มีการแจกแจงคล้าย χ^2 สำหรับทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ

ถ้าค่า -2LL มีค่าต่ำ แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ถ้าค่า -2LL เป็น 0 แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างสมบูรณ์ (ค่า Likelihood เป็น 1 ดังนั้น -2LL จึงเป็น 0 แสดงถึงความไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในการทดสอบนัยสำคัญความสอดคล้องของโมเดลใช้ χ^2 -test สมมติฐานศูนย์ที่ว่า H_0 : โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การทดสอบโมเดล Chi-square ที่ $df = p$ (จำนวนตัวแปรทำนาย) เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ว่า H_0 : สัมประสิทธิ์ถดถอยแบบโลจิสติกทุกตัวมีค่าเท่ากับ 0

$$H_0 : \beta_1 = \beta_2 \dots = \beta_k = 0$$

$$H_1 : \text{Not all } \beta_i = 0$$

ถ้าสถิติทดสอบ χ^2 มีนัยสำคัญ แสดงว่า ชุดของตัวแปรทำนายสามารถร่วมกันทำนายโอกาสของการเกิดเหตุการณ์ ($Y = 1$) ได้ด้วยความเชื่อมั่น $(1-\alpha) \times 100\%$

สำหรับค่า R^2 สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$R^2_{\log it} = \frac{-\log L_{NULL} - [2 \log L_{MODEL}]}{-2 \log L_{NULL}}$$

นอกจากนี้ยังสามารถตรวจสอบความเหมาะสมของโมเดลจากความถูกต้องของการทำนายว่าสมการสามารถทำนายการเกิดเหตุการณ์จากข้อมูลจริงได้ถูกต้องร้อยละเท่าใด

5.5 การทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยโลจิสติก (b)

การทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยแบบโลจิสติกด้วย Wald Statistic เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ว่า $H_0 : b_i = 0$ ถ้าผลการทดสอบพบว่า $b_i = 0$ แสดงว่าตัวแปรทำนาย i ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง Odds Ratio ดังนั้น จึงไม่มีผลต่อความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์นั้น

ถ้าการทดสอบ b_i พบนัยสำคัญ ค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็น + แสดงว่าตัวแปรทำนายนั้นมีผลต่อการเพิ่มความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็น - แสดงถึงการลดความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์

$$\text{หรือ } W^2 = \left[\frac{b_i}{SE(b_i)} \right]^2 \quad (W \text{ แจกแจงแบบสถิติทดสอบ } X^2)$$

5.6 ค่า Exp (B)

ค่า eb หรือ Exp (B) เป็นค่าที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของ Odds Ratio เมื่อตัวแปรทำนายเปลี่ยนไป 1 หน่วย (ซึ่งคล้ายกับค่า b ในสมการถดถอยพหุ)

ถ้าค่า Exp (B) มีค่ามากกว่า 1.00 แสดงว่า เมื่อตัวแปรทำนายมีค่าเพิ่มขึ้น จะช่วยลดโอกาสของการเกิดเหตุการณ์ ($Y \rightarrow 1$) สำหรับตัวแปรทำนายที่เป็นทวิภาค (Dichotomous) เช่น เพศ (ชาย = 1, หญิง = 0) และ Exp (B) = 4.00 แสดงว่าการเป็นเพศชาย ($X = 1$) จะช่วยเพิ่มโอกาสของการเกิดเหตุการณ์ ($Y = 1$) สูงขึ้น 4 เท่าของเพศหญิง เป็นต้น

แต่ถ้าค่า Exp (B) มีค่าน้อยกว่า 1.00 แสดงว่า เมื่อตัวแปรทำนายมีค่าเพิ่มขึ้น จะช่วยลดโอกาสของการเกิดเหตุการณ์ ($Y \rightarrow 0$) สำหรับตัวแปรทวิภาค เช่น (หญิง = 1, ชาย = 0) และ Exp (B) = 0.25 แสดงว่าการเป็นเพศหญิง ($X = 1$) ลด 0.25 เท่าของเพศชาย เป็นต้น

5.7 การเลือกตัวแปรพยากรณ์

ในการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) สามารถคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีได้เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้น โดยมีวิธีคัดเลือกตัวแปรดังนี้

5.7.1. การคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์แบบ Enter เป็นเทคนิควิธีการเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการในขั้นตอนเดียว โดยผู้ใช้จะต้องเป็นผู้ตัดสินใจในเองว่าตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม หรือควรจะอยู่ในสมการการถดถอยโลจิสติก โดยอาจพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบ Significance ของสถิติทดสอบหรืออาจอาศัย วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรนั้นเป็นพื้นฐาน

5.7.2. การคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์แบบ forward: conditional เป็นเทคนิค Forward stepwise เทคนิคหนึ่ง โดยที่การทดสอบเพื่อเลือก ตัวแปรของสมการถดถอยโลจิสติกจะพิจารณาจากค่าความน่าจะเป็นของ likelihood ratio statistic ที่ ขึ้นกับ conditional parameter estimates

5.7.3. การคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์แบบ Forward: LR เป็นเทคนิค Forward stepwise เทคนิคหนึ่ง โดยที่การทดสอบเพื่อเลือกตัวแปร ของสมการถดถอยโลจิสติก จะต้องพิจารณาจากค่าความน่าจะเป็นของ likelihood ratio statistic ที่ขึ้นอยู่กับค่าประมาณ โดยวิธี maximum likelihood

5.7.4. การคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์แบบ Forward: Wald เป็นเทคนิค Forward stepwise เทคนิคหนึ่ง โดยที่การทดสอบเพื่อเลือกตัวแปรของสมการถดถอยโลจิสติก จะต้องพิจารณาจากค่าความน่าจะเป็นของสถิติ Wald

5.7.5. การคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์แบบ Backward: Conditional เป็นเทคนิค Backward stepwise เทคนิคหนึ่ง โดยที่การทดสอบตัวแปรของสมการถดถอยโลจิสติก จะขึ้นอยู่กับค่าความน่าจะเป็นของ likelihood ratio statistic ที่ขึ้นกับค่า Conditional parameter estimates

5.7.6. การคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์แบบ Backward: LR เป็นเทคนิค Backward stepwise เทคนิคหนึ่ง โดยที่การทดสอบตัวแปรของสมการถดถอยโลจิสติก จะขึ้นอยู่กับค่าความน่าจะเป็นของ likelihood ratio statistic ที่ขึ้นกับค่าประมาณโดยวิธี maximum likelihood

5.7.7. การคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์แบบ Backward: Wald เป็นเทคนิค Backward stepwise เทคนิคหนึ่ง โดยที่การทดสอบตัวแปรของสมการถดถอยโลจิสติก จะขึ้นกับค่าความน่าจะเป็นสถิติ Wald

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านคะแนนการสอบคัดเลือก

วลัยลักษณ์ อัครีรวงศ์ (2538: 47) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า อันดับและคะแนนในการสอบคัดเลือกเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรพิน ชูชม และ อัจฉรา สุขารมณ (2531: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทศนคติและนิสัยในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนสอบเข้าในอันดับที่ดีจะมีความสำเร็จในการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนด

จากงานวิจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาหรือผู้เรียนที่มีผลการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในอันดับที่ดีหรืออยู่ในเกณฑ์ที่ดีจะสามารถประสบผลสำเร็จในการศึกษาในสถานศึกษา นั้นๆได้

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

เดบอร์ (Deboer. 1983: 344-349) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยความรับผิดชอบที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จทางการเรียนและความสำคัญในการรับรู้ของนักเรียนใหม่ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จทางการเรียนจะมีความรับผิดชอบทางด้านอารมณ์ในการตอบสนองได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน

มิแฮลา (Mihaela. 2015: 1632-1637) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสำเร็จทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้ทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบและคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียนที่ช่วยส่งผลทำให้ผู้เรียนมีผลสำเร็จทางการเรียนที่สูงขึ้นได้

จากศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านความรับผิดชอบ สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียนที่ช่วยส่งเสริมทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในสถานศึกษาได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สนใจนำปัจจัยความรับผิดชอบมาใช้ในการทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

เพรเกอร์ และ ฟรีแมน (ตรงสรณ์ คนดี. 2544: 30; อ้างอิงจาก Prager; & Freeman.1979: 392-397) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความภาคภูมิใจ ความสามารถในการเรียนความทะเยอทะยานทางการเรียน และการเลือกหลักสูตรการเรียนของนักศึกษาระดับวิทยาลัยในเมืองฟาดเดีย จำนวน 69 คน พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียน หรือมีผลสำเร็จทางการศึกษาอยู่ในระดับสูง จะมีความทะเยอทะยานทางการเรียนสูง ซึ่งความทะเยอทะยานทางการเรียนผู้วิจัยเห็นว่าเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

เมลอร์ และคณะ (Melor Md Yunus; et al. 2011) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่มีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในห้องเรียนแบบ ESL ผลการวิจัยพบว่า การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนนั้นจะต้องเริ่มจากครูผู้สอนที่ในการเริ่มสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้เรียนและจะส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดผลสำเร็จหรือประสบความสำเร็จในกระบวนการเรียนการสอน

แรฟินี (ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. 2542: 21; อ้างอิงจาก Raffini. 1970: 1605) ได้ศึกษาผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้และการจำแนกกลุ่มนิสิตปริญญาตรี พบว่า ชายและหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สรุปได้ว่า แรงผลักดันที่ทำให้ผู้เรียนนั้นเกิดความมุ่งมั่นตั้งใจและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียน อันจะส่งผลทำให้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนในสถานศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาศึกษาความสัมพันธ์ว่าส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

วันวิสาข์ แก้วสมบุญ และคณะ (2555: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการสำเร็จการศึกษาล่าช้า ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการสำเร็จการศึกษาล่าช้า พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการสำเร็จการศึกษาล่าช้าของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า โดยภาพรวมและทุก

ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการบริหารจัดการของหลักสูตรและด้านอาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิจัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย และการจัดลำดับความสำคัญนิสิตมีความคิดเห็นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยในการสำเร็จการศึกษาลำช้า จากปัจจัยทั้ง 6 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณลักษณะส่วนตัวของนิสิต ด้านความรู้ในการทำวิจัย ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิจัย ด้านการบริหารจัดการของหลักสูตร ด้านขั้นตอน/ระเบียบ/ข้อบังคับ/แนวปฏิบัติ และด้านการบริการแหล่งค้นคว้าทางวิชาการ ตามลำดับ

เอลเลียต (Elliot, 2009: Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การทำนายความสำเร็จ โดยการวิเคราะห์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่เอื้อต่อการจบการศึกษาโรงเรียนมัธยมและวิทยาลัยชุมชนที่ประสบความสำเร็จในการจัดตั้งสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า จากการสำรวจเก็บข้อมูลทั้งสัมภาษณ์และสอบถามจากบุคลากรในสถานศึกษา ผู้เรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา โดยพบว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการจบการศึกษาของผู้เรียน ได้แก่ ครูผู้สอน ขนาดของชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนและอิทธิพลของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดีจะส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้อยู่ในระดับดี ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามที่หลักสูตรกำหนดขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนมาใช้ในการทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

รุ่งฤดี กล้าหาญ (2557: 412) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จทางการศึกษาภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัย พบว่าสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสำเร็จทางการศึกษาภาคปฏิบัติ ($r = 0.26, 0.25$ และ $0.23, p < .05$) ตามลำดับ

สมใจ วินิจกุล (2557: 7) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษา ความสุขในการเรียนรู้ กับผลสำเร็จทางการเรียน ของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช ผลการวิจัยพบว่า ผลสำเร็จทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสภาพแวดล้อมในสถาบัน ($r = .139, p < .01$) และสภาพแวดล้อมในสถาบันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการเรียนรู้ ($r = .741, p < .01$)

ศิริรัตน์ จวนแจ่ง (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูและนักเรียนต่อสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช. มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมของสถานศึกษามากกว่าผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส. ทั้งในภาพรวมและรายด้าน 5 ด้าน นักเรียนชายมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมมากกว่านักเรียนเพศหญิงเฉพาะด้านการบริหาร ส่วนด้านอื่น ๆ นักเรียนทั้งชายและหญิงมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมไม่ต่างกัน และนักเรียนที่เรียนในสาขาการตลาดมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมด้านครูและบุคลากรทางการศึกษามากกว่านักเรียนที่เรียนสาขาคอมพิวเตอร์ ส่วนนักเรียนที่เรียนสาขาอื่น ๆ มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่จัดขึ้นส่งผลต่อความรู้สึกรหรือการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถจะสำเร็จการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดขึ้นได้

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่มีคุณภาพหรือผู้เรียนที่ดีนั้นสถานศึกษาสามารถคัดกรองเบื้องต้นก่อนที่จะเข้าศึกษาต่อได้ โดยผ่านการสอบคัดเลือกวัดระดับความรู้ และสอบสัมภาษณ์เพื่อดูพฤติกรรมของผู้เรียน อันจะส่งผลต่อผลสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียนในอนาคตระหว่างที่ศึกษาต่อในสถานศึกษา โดยกระบวนการสอบคัดเลือกจะต้องวัดและบอกได้ว่าผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องใดที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนในหลักสูตรที่สถานศึกษาที่กำหนดขึ้นได้จนสำเร็จการศึกษา เพื่อลดการเกิดปัญหาที่พบได้ในสถาบันอาชีวศึกษาในปัจจุบัน คือ การออกกลางคันของผู้เรียน ซึ่งเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่องบประมาณและการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพราะฉะนั้นการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของผู้เรียนสามารถวัดได้จากเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นตามสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และผู้เรียนจะต้องมีปัจจัยใดบ้างที่สามารถส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 ซึ่งมีสถานศึกษาจำนวน 5 สถานศึกษา และมีนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 1,142 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 ซึ่งมีสถานศึกษาจำนวน 5 สถานศึกษา และมีนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 285 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random) ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

1. ประชากรที่ทำการศึกษา คือ นักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมชั้นปีที่ 3 จำนวน 5 สถานศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 ซึ่งมีจำนวน 1,142 คน (ศูนย์ข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา. 2559: ออนไลน์) ดังตาราง 2

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 285 คน ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้มาจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608)

3. จำแนกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น 5 สถานศึกษา และดำเนินการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ ตามสัดส่วนของประชากรที่เป็นประชากรนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 3 เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มดังตาราง 2

ตาราง 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานศึกษาอาชีวศึกษา

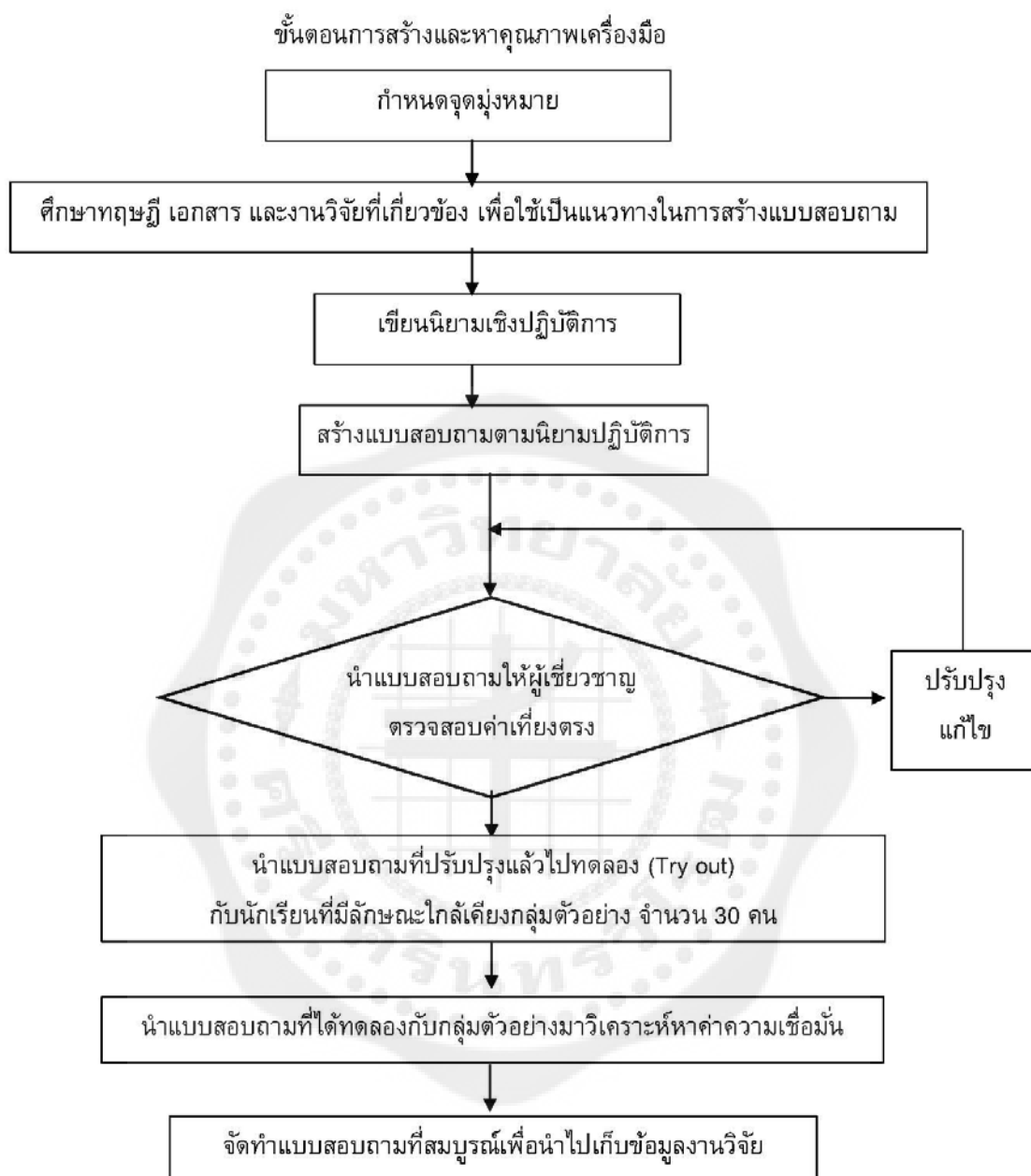
สถานศึกษา	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร	290	70
วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง	347	84
วิทยาลัยเทคนิคดุสิต	55	13
วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม	113	26
วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	377	92
รวมทั้งสิ้น	1,142	285

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน โดยมีลักษณะดังนี้
 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านผลคะแนนการสอบคัดเลือกของผู้เรียน
 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน ดังนี้ ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยเรียงจาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (วินัยพร ทองสุข 2546: 30; อ้างอิงจาก Likert. 1954: 174) ซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

5	คะแนน	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ	มากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ	มาก
3	คะแนน	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ	ปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ	น้อย
1	คะแนน	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ	น้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาพประกอบ 2 แสดงขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามได้ดำเนินการตามขั้นตอนรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อสร้างแบบวัดระดับตัวแปรด้านต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำนายนผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา 2559 มีจำนวนข้อคำถาม 56 ข้อ

2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการสำเร็จการศึกษา ทั้งในต่างประเทศและในประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. เขียนนิยามเชิงปฏิบัติการจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านผลคะแนนการสอบคัดเลือก

3.2 ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ

3.3 ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.4 ปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

3.5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

4. เขียนข้อคำถามในแบบสอบถามที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสำเร็จทางการศึกษา

5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโท ตรวจสอบความครอบคลุมนิยามของตัวแปร และความเหมาะสมของภาษาในแต่ละข้อความ หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงข้อคำถามที่ยังไม่สมบูรณ์

6. ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา และหาความสอดคล้องตามนิยามตัวแปร ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยมีผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติในด้านต่าง ๆ ดังนี้

6.1 ด้านนักวิชาการจิตวิทยาการศึกษา คุณวุฒิจำนวน 2 ท่าน

6.2 ด้านนักวิชาการการบริหารทางการศึกษา คุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน

6.3 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ประสบการณ์บริหารจำนวน 2 ท่าน

7. ปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า .60 โดยแบบสอบถามปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา คัดเลือกข้อความซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .67 ถึง 1.00 ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น จำนวน 44 ข้อ

8. นำไปจัดพิมพ์เป็นฉบับ และไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละด้าน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งทำให้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความรับผิดชอบ .95 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ .83 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน .81 และด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา .88

9. นำเครื่องมือที่ผ่านการวิเคราะห์คุณภาพแล้วมาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้เก็บข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยต่อไป

เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ดำเนินการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทั้ง 5 สถานศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. จัดเตรียมแบบสอบถามปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้เพียงพอที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 350 ชุด
3. ดำเนินการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลผลคะแนนการสอบคัดเลือกและข้อมูลการสำเร็จการศึกษา ของนักเรียนอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และบันทึกข้อมูลลงในระบบคอมพิวเตอร์แล้วนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์การวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. กำหนดรหัสสำหรับการบันทึกข้อมูลและตรวจให้คะแนนแบบสอบถามตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยมีรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อคำถามเชิงบวก

คะแนน	5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
	1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

ข้อคำถามเชิงลบ

คะแนน	5	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
	4	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
	2	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
	1	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา โดยวิเคราะห์ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย
3. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
5. วิเคราะห์ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์การวิจัยทางสังคมศาสตร์ ในการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.1 ค่าความเที่ยงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับจุดประสงค์ของการทดสอบ (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. 2545: 95)
- 1.2 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและรายด้านโดยใช้ สถิติที่ใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach. 1990: 202-204)

2. สถิติพื้นฐาน

- 2.1 ร้อยละ
- 2.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
- 2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 2.4 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression)

4. เกณฑ์การแปลความหมายคะแนน

คะแนน	10.00 – 10.49	หมายถึง	คุณลักษณะส่วนบุคคลแต่ละด้านน้อยที่สุด
	10.50 – 20.49	หมายถึง	คุณลักษณะส่วนบุคคลแต่ละด้านน้อย
	20.50 – 30.49	หมายถึง	คุณลักษณะส่วนบุคคลแต่ละด้านปานกลาง
	30.50 – 40.49	หมายถึง	คุณลักษณะส่วนบุคคลแต่ละด้านมาก
	40.50 – 50.00	หมายถึง	คุณลักษณะส่วนบุคคลแต่ละด้านมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์และอักษรย่อในการ วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
SE _M	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
CV	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
W	แทน	ค่าสถิติวอลด์เทสต์ (Wald Test)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	ค่ากำลังสองของสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณ
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยโลจิสติก ซึ่งมีการแจกแจงเชิงซ้อน
Exp(B)	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยโลจิสติก ซึ่งมีการแจกแจงโลจิสติก
X ₁	แทน	คะแนนการสอบคัดเลือก
X ₂	แทน	ความรับผิดชอบ
X ₃	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
X ₄	แทน	หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
X ₅	แทน	สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา
Z	แทน	ผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนที่ได้จากสมการพยากรณ์ในรูป

คะแนนมาตรฐาน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์การวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรระดับปัจจัย
- 4.4 ผลการศึกษาปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาแจกแจงจำนวน และ หาค่าร้อยละ โดยจำแนกตามสถานศึกษาของผู้เรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตร และหลังเวลาหลักสูตร จำแนกตามสถานศึกษา

	สำเร็จการศึกษาตามเวลา หลักสูตร N = 203		สำเร็จการศึกษาหลังเวลา หลักสูตร N = 82	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร	50	24.15	20	25.39
วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง	61	30.04	26	31.70
วิทยาลัยเทคนิคดุสิต	9	4.43	3	3.85
วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม	15	7.39	5	6.14
วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	69	33.99	27	32.92
รวม	203	100	82	100

ตาราง 3 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตร จำนวน 203 คน โดยสถานศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 24.15 วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 30.04 วิทยาลัยเทคนิคดุสิต ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.43 วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.39 วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรีมีจำนวนนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 33.99 และนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลาหลักสูตร จำนวน 82 คน โดยสถานศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลาหลักสูตรจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25.39 วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลาหลักสูตรจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70 วิทยาลัยเทคนิคดุสิต ที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลาหลักสูตรจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม ที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลาหลักสูตรจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.14และวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรีมีจำนวนนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลาหลักสูตรจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 32.92

4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำตัวแปรปัจจัยที่ให้ค่าคะแนนแบบต่อเนื่องมาวิเคราะห์หา ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มตัวอย่างเพื่อดูลักษณะโดยรวมของตัวแปรปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	\bar{X}	S.D.
ความรับผิดชอบ	41.70	8.43
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	34.99	5.90
หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	53.91	5.10
สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	43.97	4.94

ตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านความรับผิดชอบเท่ากับ 41.70 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เท่ากับ 34.99 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเท่ากับ 53.91 และด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาเท่ากับ 43.97 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าในปัจจัยด้านความรับผิดชอบเท่ากับ 8.43 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เท่ากับ 5.90 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเท่ากับ 5.10 และด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาเท่ากับ 4.94

4.3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรระดับปัจจัย

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำตัวแปรปัจจัยที่ให้ค่าคะแนนแบบต่อเนื่องมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรและหลังเวลาหลักสูตร ดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียน
อาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร
ตามเวลาหลักสูตรและหลังเวลาหลักสูตร

ปัจจัย	สำเร็จการศึกษา		ความหมาย คะแนน เฉลี่ย	สำเร็จ การศึกษาหลัง หลักสูตร		ความหมาย คะแนน เฉลี่ย
	ตามหลักสูตร			หลักสูตร		
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
คะแนนการสอบคัดเลือก	67.66	4.70	-	61.82	1.75	-
ความรับผิดชอบ	46.32	7.41	มากที่สุด	31.98	7.80	มาก
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	37.74	6.13	มาก	28.90	6.09	ปานกลาง
หลักสูตรและการจัดการเรียน การสอน	47.51	7.74	มากที่สุด	38.22	8.15	มาก
สภาพแวดล้อมของ สถานศึกษา	45.52	6.90	มากที่สุด	40.34	6.21	มาก

ตาราง 5 พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร มีคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐานของปัจจัยในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านคะแนนการสอบคัดเลือก (\bar{X} เท่ากับ 67.66, S.D. เท่ากับ
4.70) ด้านความรับผิดชอบ (\bar{X} เท่ากับ 46.32, S.D. เท่ากับ 7.41) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
ที่สุดด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (\bar{X} เท่ากับ 37.74, S.D. เท่ากับ 6.13) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน (\bar{X} เท่ากับ 47.51, S.D. เท่ากับ 7.74) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่
ในระดับมากที่สุด และด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา (\bar{X} เท่ากับ 45.52, S.D. เท่ากับ 6.90)
มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานครที่สำเร็จการศึกษาหลังหลักสูตร มีคะแนนเฉลี่ยและ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านคะแนนการสอบคัดเลือก (\bar{X} เท่ากับ 61.82,
S.D. เท่ากับ 1.75) ด้านความรับผิดชอบ (\bar{X} เท่ากับ 31.98, S.D. เท่ากับ 7.80) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับมาก ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (\bar{X} เท่ากับ 28.90, S.D. เท่ากับ 6.09) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ
ปานกลาง ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน (\bar{X} เท่ากับ 38.22, S.D. เท่ากับ 8.15)
มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา (\bar{X} เท่ากับ 40.34, S.D.
เท่ากับ 6.21) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

4.4 ผลการศึกษาปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา

4.4.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนรวมจากตัวแปรปัจจัยด้านต่าง ๆ มาหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรควรมีค่าต่ำ หากพบว่าตัวแปรคู่ใดมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงเกิน 0.70 (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2537: 89) อาจจะต้องทำการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับความเป็นพหุสัมพันธ์ร่วม (Multicollinearity) ดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยแต่ละด้าน

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅
X ₁	1.000				
X ₂	.298**	1.000			
X ₃	-.047*	-.589**	1.000		
X ₄	.208**	.281**	-.125**	1.000	
X ₅	-.236**	-.226**	-.095**	-.278**	1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 6 พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยต่อเนื่องทั้งหมดมีค่าตั้งแต่ -.047 ถึง .589 โดยผลคะแนนการสอบคัดเลือก (X₁) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบ (X₂) คือเท่ากับ .298 ผลคะแนนการสอบคัดเลือกมีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X₃) คือเท่ากับ -.047 ผลคะแนนการสอบคัดเลือกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน (X₄) คือเท่ากับ .208 ผลคะแนนการสอบคัดเลือกมีความสัมพันธ์ทางลบกับสภาพแวดล้อมสถานศึกษา (X₅) คือเท่ากับ -.236 และความรับผิดชอบ (X₂) มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X₃) คือเท่ากับ -.589 ความรับผิดชอบ (X₂) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน (X₄) คือเท่ากับ .281 ความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์ทางลบกับสภาพแวดล้อมสถานศึกษา (X₅) คือเท่ากับ -.226 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X₃) มีความสัมพันธ์ทางลบกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน (X₄) คือเท่ากับ -.125 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X₃) มีความสัมพันธ์ทางลบกับสภาพแวดล้อมสถานศึกษา (X₅) คือเท่ากับ -.095 และหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน (X₄) มีความสัมพันธ์ทางลบสภาพแวดล้อมสถานศึกษา (X₅) คือเท่ากับ -.278

4.4.2 การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี ผู้วิจัยได้นำการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกเพื่อศึกษาปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทำการทดสอบความเหมาะสมของโมเดล ความเหมาะสมของตัวแปรปัจจัย และวิเคราะห์ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา ดังนี้

4.4.2.1 การทดสอบความเหมาะสมของโมเดลการทดสอบความเหมาะสมของโมเดล ทำการวิเคราะห์ค่าความน่าจะเป็น (Likelihood Value) ซึ่งเท่ากับค่า -2Log Likelihood หรือ $-2LL$ ผลการทดสอบความเหมาะสมของโมเดล ดังตาราง 7

ตาราง 7 ค่าสถิติทดสอบความเหมาะสมของโมเดล

Step -	-2LL	Cox & Snell R ²	Nagelkerke R ²
0	102.831	-	-
1	82.645	.612	.867

ตาราง 7 พบว่า โมเดลที่ใช้มีความเหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า -2 Log likelihood ของโมเดลในสมการถดถอยโลจิสติก (Step 1) มีค่าน้อยกว่า -2 Log likelihood ของโมเดลที่มีเฉพาะค่าคงที่ (Step 0) และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายเท่ากับ (Cox & Snell R²) ได้ร้อยละ 61.2 และสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรสมการถดถอยโลจิสติก (Nagelkerke) ได้ร้อยละ 86.7

4.4.2.2 การทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรปัจจัย

การทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรปัจจัยที่ใช้ในโมเดล ทำการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบไคสแควร์ 3 ค่า คือ ค่า Chi-Square ของ Model Block และ Step ซึ่งค่า Model Chi-Square ใช้ในการทดสอบสมมติฐานว่าโอกาสที่นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระ (H₀) หรือ โอกาสที่นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระ (H₁) ผลการทดสอบความเหมาะสมของตัวแปร ดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าสถิติทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรปัจจัย

	Chi-Square	df	Sig.
Step	283.874	5	.000
Block	283.874	5	.000
Model	283.874	5	.000

ตาราง 8 พบว่า สถิติทดสอบโมเดลได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 283.874 ชั้นความอิสระเท่ากับ 5 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรปัจจัยที่ใช้ในโมเดลนี้มีความเหมาะสม นั่นคือ มีปัจจัยบางตัวสามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

4.4.2.3 การวิเคราะห์ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา มาวิเคราะห์หาปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมทุกสถานศึกษา โดยวิเคราะห์ค่าน้ำหนักความสำคัญ (B) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) และทดสอบนัยสำคัญด้วยสถิติ Wald Statistic และหาค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ (Exp(B)) ดังตาราง 9

ตาราง 9 ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมทุกสถานศึกษา

ปัจจัย	B	SE	W	df	Sig.	Exp(B)
คะแนนการสอบคัดเลือก	.58	.157	13.91	1	.000	1.79
ความรับผิดชอบ	.43	.086	24.92	1	.000	1.54
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.02	.096	.053	1	.029	1.12
หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	.25	.100	6.54	1	.011	1.29
สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	-.14	.098	2.02	1	.001	1.87

ตาราง 9 พบว่า ผลคะแนนการสอบคัดเลือกสามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนอาชีวศึกษา ที่มีผลคะแนนสอบคัดเลือกมาก มีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ที่มีผลคะแนนสอบคัดเลือกน้อย อยู่ 1.79 เท่า ความรับผิดชอบสามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนอาชีวศึกษา ที่มีความรับผิดชอบสูง มีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ที่มีความรับผิดชอบต่ำ อยู่ 1.54 เท่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนอาชีวศึกษา ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ อยู่ 1.12 เท่า หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนสามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนอาชีวศึกษา ที่ได้รับการส่งเสริมทางด้านหลักสูตรและ

การจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก มีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ที่ได้รับการส่งเสริมทางด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย อยู่ 1.29 เท่า และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนอาชีวศึกษาที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีหรือเอื้อต่อการเรียนรู้มาก มีโอกาสสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีหรือเอื้อต่อการเรียนรู้น้อย อยู่ 1.87 เท่า

สมการพยากรณ์ผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา เมื่อนำปัจจัยทุกด้านเข้าสมการในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = -57.903 + .58X_1 + .43X_2 + .02X_3 + .25X_4 - .14X_5$$

4.4.2.4 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของสมการถดถอยโลจิสติก

ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของสมการถดถอยโลจิสติกนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอความถูกต้องของการทำนายโอกาสในการสำเร็จการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังตาราง 10

ตาราง 10 ประสิทธิภาพของสมการถดถอยโลจิสติก ที่สามารถทำนายโอกาสในการสำเร็จการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

การสำเร็จการศึกษา	ผลการทำนายโอกาสในการสำเร็จการศึกษา		
	ตามเวลาหลักสูตรที่กำหนด	หลังเวลาหลักสูตรที่กำหนด	% ความถูกต้อง
ตามเวลาหลักสูตรที่กำหนด	196	7	92.2
หลังเวลาหลักสูตรที่กำหนด	7	75	96.7
รวม			95.3

ตาราง 10 พบว่า ประสิทธิภาพของสมการถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) สามารถทำนายโอกาสในการสำเร็จการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนด ได้ร้อยละ 92.2 และทำนายโอกาสในการสำเร็จการศึกษาหลังเวลาหลักสูตรที่กำหนด ได้ ร้อยละ 96.7 ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วสมการถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) สามารถทำนายโอกาสในการสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดและหลังเวลาหลักสูตรที่กำหนดของนักศึกษา นักเรียนอาชีวศึกษา ได้ร้อยละ 95.3

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัยและวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคะแนนการสอบคัดเลือก ด้านความรับผิดชอบ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา กับผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 ซึ่งมีสถานศึกษาจำนวน 5 สถานศึกษา และมีนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 1,142 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 ซึ่งมีสถานศึกษาจำนวน 5 สถานศึกษา และมีนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 285 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random) โดยเปิดจากตารางสุ่มกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลคะแนนการสอบคัดเลือก และตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยแต่ละด้าน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา จำนวน 44 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละด้าน ประกอบด้วย ด้านความรับผิดชอบ .95 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ .83 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน .81 และด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา .88

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปสอบถามนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 3 ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจำนวน 5 สถานศึกษา ได้แก่

วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร วิทยาลัยเทคนิคดุสิต วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม และวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี ปีการศึกษา 2559 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 285 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์ การวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร จากนั้นทำการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาตามเวลา หลักสูตรของนักศึกษา

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

นักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร มีคะแนนเฉลี่ยปัจจัยในแต่ละด้านอยู่ในระดับที่ดีกว่า นักเรียนอาชีวศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาหลังหลักสูตร โดยที่นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร มีปัจจัยด้านความรับผิดชอบ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังหลักสูตร มีปัจจัยด้านความรับผิดชอบหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนการสอบคัดเลือกของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมีคะแนนเฉลี่ยที่สูงกว่านักเรียนที่สำเร็จการศึกษาหลังหลักสูตร

ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวมทุกสถานศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านคะแนนการสอบคัดเลือก ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน สามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยปัจจัยที่ศึกษา ได้แก่ ผลคะแนนการสอบคัดเลือก ความรับผิดชอบ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

เมื่อทำการวิเคราะห์ในภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านคะแนนการสอบคัดเลือก ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนสามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรที่นำมาใช้สามารถส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนอาชีวศึกษา มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติตนหรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ และส่งเสริมให้บรรลุจุดหมายในการเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งทำให้นักเรียนอาชีวศึกษาสามารถเรียนตามกระบวนการในหลักสูตรที่กำหนดขึ้นจนสำเร็จการศึกษาได้ ซึ่งแต่ละตัวแปรสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลคะแนนการสอบคัดเลือก ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดขึ้น เพราะว่่านักเรียนอาชีวศึกษา ที่เข้าศึกษาต่อด้วยคะแนนผลการสอบคัดเลือกที่อยู่ในระดับสูง จะมีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี หรือมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ทำให้เมื่อศึกษาอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของสถานศึกษานั้นๆ ก็จะสามารถเรียนได้อย่างประสบผลสำเร็จและสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับ อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura. 1969: 27-28) ที่ได้เสนอทฤษฎีทางการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม ที่กล่าวไว้ว่าพฤติกรรมของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในของบุคคลซึ่งหมายถึง สติปัญญาหรือพื้นฐานทางด้านความรู้ ที่จะเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ติดตัวบุคคลที่สนับสนุนให้มีพฤติกรรมเหล่านั้นออกมาเมื่ออยู่ในสภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิลล์ ไวน์การ์ดเนอร์ (Jill Winegardener. 1978: 59-62) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของอาชีวศึกษาที่ใช้การวิจัยข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า คะแนนการสอบคัดเลือกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความรับผิดชอบ ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนพยายามติดตามผลการเรียน แบ่งเวลาในการเรียนรู้ ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนดและปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษาเป็นอย่างดี เป็นต้น ซึ่งถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบและใส่ใจในการเรียนก็จะทำให้อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ดิคกินสัน (ลลิตา สาสาย. 2550: 59; อ้างอิงจาก Dickinson. 1987: 9-11) ได้เสนอทฤษฎีทางการศึกษาที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบ ที่กล่าวไว้ว่า ความรับผิดชอบต่อตนเองในด้านการศึกษา คือ การที่นักเรียนสามารถตัดสินใจในกระบวนการเรียนของตนเองได้ เช่น ตั้งจุดประสงค์ในการเรียน การบันทึกติดตามผลการเรียนของตนเอง แบ่งเวลาในการเรียน และประเมินผลการเรียน

ของตนเองอยู่เสมอ เป็นต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เดเบอร์ จอร์จ (Deboer. 1983: 344-349) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยความรับผิดชอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางการเรียนและความสำคัญในการรับรู้ของนักเรียนใหม่ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จทางการเรียนจะมีความรับผิดชอบทางด้านอารมณ์ในการตอบสนองได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มิแฮลา (Mihaela. 2015: 1632-1637) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสำเร็จทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้ทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบและคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียนที่ช่วยส่งผลทำให้ผู้เรียนมีผลสำเร็จทางการเรียนที่สูงขึ้นได้

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดขึ้น อาจเป็นเพราะ นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจต่อการเรียนโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค หรือมีความสนใจในการเรียนรู้อย่างดี เมื่อครูผู้สอนมีกิจกรรมให้ทำระหว่างเรียน หรือมีเพื่อนในชั้นเรียนหรือคุณครูเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อใช้เป็นแนวทางในการตั้งใจศึกษา จนทำให้เกิดความสำเร็จในการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับอัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura. 1969: 27-28) ที่ได้เสนอทฤษฎีทางการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม กล่าวไว้ว่าการวางเป้าหมาย หรือความตั้งใจจะสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้เรียน ที่แสดงออกมาในรูปความมุ่งมั่น หรือสนใจในสิ่งที่จะทำเป็นอย่างดี และสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (อนิวัช แก้วจำนงค์. 2552: 66-68; อ้างอิงจาก Abraham Maslow. 1970: 16) กล่าวไว้ว่า ความต้องการที่จะบรรลุความสมหวังของตนเองด้วยการใช้ความสามารถ ทักษะ และศักยภาพอย่างเต็มที่ บุคคลที่ถูกจูงใจด้วยความต้องการความสมหวังของชีวิตจะแสวงหางานที่ทำทลายความสามารถของพวกเขาเพื่อตอบสนองความต้องการความสำเร็จของตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของเพรเกอร์ และฟรีแมน (ตรงสรณ์ คนดี. 2544: 30; อ้างอิงจาก Prager; & Freeman.1979: 392-397) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความภาคภูมิใจ ความสามารถในการเรียนความทะเยอทะยานทางการเรียน และการเลือกหลักสูตรการเรียนของนักศึกษาระดับวิทยาลัยในเมืองฟาเดเฟีย พบว่า นักเรียนในวิทยาลัยที่มีความสามารถทางการเรียน หรือมีผลสำเร็จทางการศึกษาอยู่ในระดับสูง จะมีความทะเยอทะยานทางการเรียนสูง ซึ่งความทะเยอทะยานทางการเรียนผู้วิจัยเห็นว่าเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4. หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดขึ้น ทั้งนี้อาจมาจาก สถานศึกษามีการกำหนดหลักสูตรที่ชัดเจนในเรื่องของรายวิชาที่สอดคล้องกับวิชาชีพ มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ รวมถึงกระบวนการเข้าถึงองค์ความรู้ของผู้เรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนผ่านครูผู้สอนที่ถ่ายทอดไปสู่ผู้เรียน ซึ่งครูผู้สอนมีการกำหนด

จุดมุ่งหมายในการเรียนรู้และเกณฑ์การประเมินผลอย่างเหมาะสม มีการสอนแบบเป็นลำดับขั้นตอน ชัดเจน มีจัดการเรียนรู้ที่เน้นลงมือปฏิบัติและมีกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนที่หลากหลาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลทำให้ผู้เรียนในสถานศึกษาจึงประสบความสำเร็จในการเรียนรู้เป็นอย่างดีทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแมคเคลแลนด์ (อารี เพชรสุต. 2536: 29; อ้างอิงจาก McClelland. 1955: 15-17) กล่าวไว้ว่า กระบวนการเรียนรู้สิ่งใหม่ด้วยตนเอง และการจัดประเมินผลการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ให้ข้อมูลย้อนกลับทันที คือการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนย้อนกลับหลังจากการศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งผลดีต่อการเรียนและนำไปสู่ความสำเร็จ การศึกษาของผู้เรียนในอนาคตได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอลเลียต (Elliot. 2009: Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การทำนายความสำเร็จ โดยการวิเคราะห์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่เอื้อต่อการจบ การศึกษาโรงเรียนมัธยมและวิทยาลัยชุมชนที่ประสบความสำเร็จในการจัดตั้งสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า จากการสำรวจเก็บข้อมูลทั้งสัมภาษณ์และสอบถามจากบุคลากรในสถานศึกษา ผู้เรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา โดยพบว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการจบการศึกษาของผู้เรียน ได้แก่ ครูผู้สอน ขนาดของชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนและอิทธิพลของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับปฏิมา พุฒตาลอง (2552: 96-97) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ด้านตัวบ่งชี้ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดขึ้น อาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมอาจเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลทางด้านอารมณ์และจิตใจของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ถ้าสภาพแวดล้อมในการเรียนต่างๆ เช่น บรรยากาศในห้องเรียน สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา อุปกรณ์หรือห้องเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และขนาดห้องเรียนเป็นต้น ซึ่งทำให้สภาพแวดล้อมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยส่งเสริมต่อการเรียนรู้ในระหว่างที่ผู้เรียนศึกษาอยู่ในสถานศึกษา จึงทำให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาตามเวลาหลักสูตรที่กำหนดขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับกฤษณา ศักดิ์ศรี (2550: 441) ซึ่งได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาไว้ว่า สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา เป็นส่วนสำคัญที่จะสนับสนุนในด้านการเรียนการสอนให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เช่น ต้องมีสถานที่พักผ่อน มีโรงอาหารที่สะอาด มีห้องสมุด หุ่นการศึกษา โรงฝึกงาน อาคารเรียน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร อย่างเพียงพอ จัดกิจกรรมที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการของผู้เรียน พร้อมทั้งต้องมีการดูแลเอาใจใส่จากครูที่ปรึกษา ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ต้องจัดให้กับนักเรียน นักศึกษาอย่างเพียงพอและเหมาะสมเพื่อที่จะได้เป็นส่วนสนับสนุน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสอดคล้องกับ ดาลี ฟรีดิเกอร์ (Dale J.

Prediger. 1968: 195) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จทางการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรอาชีวศึกษา พบว่า ปัจจัยในด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสำเร็จทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเพศชายมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่คิดว่าสามารถส่งผลต่อการสำเร็จทางการศึกษามากกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร

เนื่องจากข้อค้นพบในการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ผลคะแนนการสอบคัดเลือก ความรับผิดชอบ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หลักสูตรและการจัดเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะที่ควรนำไปใช้ ดังนี้

1.1 คะแนนการสอบคัดเลือก สถานศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ควรคัดเลือกผู้เรียนที่มีผลคะแนนอยู่ในระดับที่ดีขึ้นไป เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่สามารถศึกษาอยู่ในหลักสูตรได้อย่างไม่เกิดอุปสรรคหรือลดปัญหาการออกกลางคันในอนาคตได้

1.2 ความรับผิดชอบ สถานศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ควรพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้สึกหรือตระหนักถึงความสำคัญของความรับผิดชอบต่อตนเอง เพื่อให้ นักเรียนในกลุ่มนี้มีทักษะในการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการสำเร็จทางการศึกษา

1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สถานศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ควรเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาจะต้องจัดกระบวนการเรียนการสอนหรือประสบการณ์ที่แปลกใหม่หรือส่งเสริมต่อความสนใจของเรียนให้มาก เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจหรือวางเป้าหมายในการเรียนได้เป็นอย่างดี

1.4 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อสถานศึกษามีการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่ดีมีคุณภาพ และเอื้อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ดี ก็จะทำให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดขึ้น ดังนั้นสถานศึกษาควรมีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน รวมถึงสถานศึกษาควรส่งเสริมและพัฒนาผู้สอนในสถานศึกษาในหลาย ๆ ด้าน เช่น การพัฒนาอบรมครูผู้สอนและจัดสื่อการเรียนการสอนที่เสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นต้น

1.5 สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สถานศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ควรส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาสภาพแวดล้อมในทุกๆด้านที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกหรือมีส่วนช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้ต่อผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จนสำเร็จการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดขึ้นได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา

เนื่องจากข้อค้นพบในการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยในแต่ละด้าน ได้แก่ ผลคะแนน การสอบคัดเลือก ความรับผิดชอบ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หลักสูตรและการจัดเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สามารถทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะที่ควรนำไปใช้ ดังนั้น นักเรียนอาชีวศึกษาฯ ควรนำข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้ไปปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะปัจจัยความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นปัจจัยภายในตัวบุคคลอันเกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยในครั้งนี้ได้ค่า R^2 อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาจเกิดจากผู้วิจัยทำการศึกษาในภาพรวมของหลักสูตรช่างอุตสาหกรรม ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะกรณีที่จะทำการวิจัยในลักษณะเช่นนี้ควรทำการศึกษาปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในแต่ละสาขาวิชาของหลักสูตร เช่น สาขาวิชาช่างก่อสร้าง ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า และช่างอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เพราะลักษณะประชากรจะมีความคล้ายคลึงกันมากที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). แนวปฏิบัติงานแนะแนว: ตามแผนพัฒนาการแนะแนว กระทรวงศึกษาธิการระยะที่ 2 (พ.ศ. 2540 - 2544). กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2548). วิสัยทัศน์การอาชีวศึกษา. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2557, จาก http://www.kriengsak.com/index.php?components=content&id_content_category_main=23&id_content_topic_main=53&id_content_management_main=1072
- กองวิจัยตลาดแรงงาน. (2558). ตำแหน่งงานขาดแคลนประจำปี 2558. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://lmi.doe.go.th/index.php/23-statistics?start=32>
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2550). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- จันทร์หา พวงยอด. (2543). การพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธจักรวิทยาโดยใช้กิจกรรมและเทคนิคการประเมินจากสภาพจริง. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิระวุฒิ ลิ้มประสิทธิ์; และคณะ. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครศรีธรรมราช. รายงานการวิจัย. นครศรีธรรมราช: คณะวิทยบริการ เฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- จิราลัชช์ รวมทรัพย์. (2538). การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคัน ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์. (2552). นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เจียรนัย ทรงชัยกุล. (2543). พฤติกรรมวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 5. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: อลิ้นเพชร.
- ชัยมงคล จำรูญ. (2548). สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพวิทยาลัยการอาชีพนครนายก. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พิพัฒน์ชูเกียรติ. (2541). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสุขสมบูรณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ตรงสรณ์ คนดี. (2544). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความทะเยอทะยานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรง อุดมไพจิตรกุล. (2544). *สังคมศาสตร์การศึกษา*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). *คุณภาพเครื่องมือวัด*. (เอกสารประกอบคำสอน). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ถ่ายเอกสาร.
- บุญทิพย์ สิริธรรังศรี. (2542). *รายงานการวิจัยเรื่อง “คุณลักษณะ ปัจจัยส่งเสริมความสำเร็จ การศึกษา และเจตคติของบัณฑิตพยาบาล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช”*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ถ่ายเอกสาร.
- บรรจง โอพาร์; และคณะ. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาและการออกกลางคันตามความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ*. รายงานการวิจัย.
สงขลา: กลุ่มงานบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- ประยูรศรี มณีศร. (2532). *“จิตวิทยาวัยรุ่น” โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการคณะครุศาสตร์*.
กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูจันทรเกษม. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. (2542). *แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน: กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปฎิมา พุฒตาลดง. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร*.
ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร. 12(2): 91-101.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับปรับปรุงแก้ไข พุทธศักราช 2545*. สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม 2557,
จาก <http://www.mwit.ac.th/~person/01-Statutes/NationalEducation.pdf>
- พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา. (2552). *พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2552*.
สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม 2557, จาก http://www.vec.go.th/Portals/0/Doc/Low/vec_law_2.pdf
- พรลิต สุขทอง. (2552). *การศึกษาสาเหตุและการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีแนวโน้มออกกลางคัน: การศึกษารายกรณี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรศรี พุทธานนท์. (2550). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่แตงอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (อาชีวศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถ่ายเอกสาร.

- เพชรพะเยาว์ แยมยินดี; และคณะ. (2556, กรกฎาคม-ธันวาคม). การศึกษาสาเหตุของการเสี่ยงออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ. 3(5): 1-14.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2543). *ปฏิรูปการศึกษา: แนวคิดและหลักการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: วิทยุชน.
- ภุมรินทร์ บุญทวี. (2548). *ปัจจัยทางครอบครัวและพฤติกรรมทางสังคมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวะเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษานอกระบบ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- มณีรัตน์ จรุงเตชากุล. (2555, มกราคม-มิถุนายน). *แบบการเรียนรู้อันมีผลต่อการสำเร็จการศึกษาของบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. วารสารวิจัยรามคำแหง (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 15(6): 1.
- มาลี แสงจันทร์. (2555). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรการบัญชี: กรณีศึกษาคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี*. โครงการวิจัย. จันทบุรี: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. ถ่ายเอกสาร.
- ยงยุทธ แฉล้มวงษ์. (2555). *รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “การอาชีวศึกษา ปัญหาที่ทำนายของประเทศไทย”* กรุงเทพฯ: คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา.
- รุ่งโรจน์ อาริยะ. (2552). *บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนวิทยาลัยการอาชีพเชิงคำ จังหวัดพะเยา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การจัดการทั่วไป). เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งฤดี กล้าหาญ. (2557, กันยายน-ธันวาคม). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. วารสารพยาบาลทหารบก. 15(3): 412-420.
- ลลิตา สาสาย. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. ปริญญาโท กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลือชา สร้อยพาน. (2526). *การจัดงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. (เอกสารประกอบคำสอน). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ถ่ายเอกสาร.
- วัลย์ลักษณ์ อัครีวงศ์. (2538, สิงหาคม). *“ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ”*. วารสารวิจัยและพัฒนา. 3(8): 38-55.
- วันวิสาข์ แก้วสมบูรณ์; และคณะ. (2555). *ปัจจัยในการสำเร็จการศึกษาล่าช้า ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ*. หน่วยวิจัยสถาบัน. สงขลา: หน่วยวิจัยสถาบันบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.

- วิจิตร วรุตบางกูร. (2524). การวางแผนผังและพัฒนาสถานศึกษา. สมุทรปราการ: บริษัทวิชาการพิมพ์.
- วินัยพร ทองสุข. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏเชียงราย. ถ่ายเอกสาร.
- สถิต วงษ์สุวรรณ. (2540). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- สรารุณี สืบแย้ม. (2552). การศึกษาสาเหตุการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตรของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ. เอกสารการประชุมวิชาการวิศวกรรมศึกษา ครั้งที่ 8 (NCEE d-8). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สรรรค์ชัย กิตยานันท์. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (วิทยาการจัดการ). กาญจนบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- สารวัตรนักเรียน, กอง. (2541). คู่มือนักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา กรมการศาสนา.
- สุกัญญา แย้มยิ้ม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์. คศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัทรา พิณทะแพทย์. (2534). จิตวิทยาทั่วไป แนวคิดและทฤษฎีขั้นมูลฐาน. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- สุรัตน์ เตียวเจริญ. (2553). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุรพันธ์ ดันศรีวงษ์. (2538). วิธีการสอน. กรุงเทพฯ: สยาม สปอร์ต ซินดิเคท.
- สุรพล พยอมแย้ม. (2541). พื้นฐานการจิตวิทยาเพื่อการศึกษา. นครปฐม: โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2537). เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เลียงเชียง.
- สุปราณี เทศนาเรียง และคณะ. (2554). รูปแบบการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์. สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม 2557, จาก <http://edu.msu.ac.th/ncer/fullpaper/paper/N4.pdf>

- สุรางค์ โคว์สุรัตน์. (2552). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตร คุณานุกร. (2528). *หลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- สุทธนู ศรีไสย์. (2551). *สถิติประยุกต์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหมาย ดอกไม้. (2535). *สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกรุงเทพในทัศนะของผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษา*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมใจ วินิจกุล; และคณะ. (2557, ธันวาคม). ความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษาความสุขในการเรียนรู้ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช. *วารสารเกื้อการุณย์*. 21(1): 7-24.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2556). *นโยบาย*. สืบค้นเมื่อ 28 ตุลาคม 2557, จาก <http://www.vec.go.th>
- สำนักงานติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา. (2556). *คู่มือการปฏิบัติงานโครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา. (2558). *รายงานผลการออกกลางคันของนักศึกษาอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำเนียง ศิลป์ประกอบ. (2540). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบทางการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับที่เรียนด้วยการตามคู่มือครู*. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริรัตน์ จวนแจ้ง. (2551). *ความพึงพอใจของครูและนักเรียนต่อสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริลักษณ์ สุวรรณวงศ์. (2538). *ทฤษฎีและเทคนิคการสัมมนาตัวอย่าง*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศูนย์ข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา. (2559). *สรุปข้อมูลผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ประเภทช่างอุตสาหกรรม*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://techno.vec.go.th/Default.aspx?tabid=659>.
- อนันต์ เลหาทวีกุล. (2544). *ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนระยองวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- อนิวัช แก้วจำนงค์. (2552). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์ = Human resource management*. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.

- อัมรา เล็กเริงสินธุ์. (2547). *หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อารี เพชรผุด. (2536). *มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อารมณี สนานภู. (2540, มกราคม). *สรุปการวิจัยเรื่องตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ. วารสารวิชาการ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง (ฉบับปฐมฤกษ์)*. 14-17.
- เอกบุตร อยู่สุข. (2549). *สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการชีพพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. (บริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์. (2533). *การศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน. ถ่ายเอกสาร.
- อรพิน ชูชม; และ อัจฉรา สุขารมณ. (2531). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทศนคติและนิสัยในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Atkinson, John W. (1966). *Motives in Fantasy Action and Society*. New Delhi: Affiliated-West Press, PVT. Ltd.
- Astin, A. W. (1968). *The College Environment*. Washington. DC: The American Council on Education.
- Bandura, Albert. (1969). *Principle of Behavior Modification*. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Cronbach. L.J. (1990). *Essentials of psychological testing*. 5th ed. New York: Harper Collins Publishers.
- Dale J. Prediger. (1968). Predictors of Success in High School Level Vocational Education Programs: A Review, 1954–1967. *Journal of Counseling and Development*. 47(2): 137-145.
- Dickinson, Leslie. (1987). *Self- instruction in Language Learning*. Cambridge' New York: Cambridge University Press.
- Deboer, George E. (1983). The Importance of Freshmen Students' Perceptions of the Factors Responsible for First-Term Academic Performance. *Journal of College Student Personnel*. 24(4): 344-349.

- Elliot, Jacqueline. (2009). *Predictors for success: An exploratory analysis of factors contributing to successful high school graduation and college entry for a predominantly Title 1 population in an urban school setting*. Available: CD-ROM ProQuest-Dissertation Abstracts.
- Elodie Alet; & Liliane Bonnal. (2011). *Vocational schooling and educational success: comparing apprenticeship to full-time vocational high-school*. Available: CD-ROM ProQuest-Dissertation Abstracts.
- Gilford, J.P. (1965). *Fundamental Statistics in Psychology and Education*. 4th ed. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Jill Winegardner. (1978). Prediction of vocational outcome using the Personality Research Form. Dissertations (Ph.d.) Montana: Graduate The University of Montana.
- Krejcie, R.V.; & Morgan, D.W. (1970, July). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 608.
- Melor Md Yunus; & et.al. (2002). *Teacher-student relationship factor affecting motivation and academic achievement in ESL classroom*. Available: CD-ROM ProQuest-Dissertation Abstracts.
- Mihaela, Pasi Lazarescu. (2015, May). *Psychological Factors of Academic Success*. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 180(5). 1632-1637.
- Sigler, Garry Lee. (2002). *Factors predicting success in a college -level algebra course at an applied vocational/technical community college*. (CD.) America: ProQuest-Dissertation.

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อสำรวจว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการประเมินตนเองของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามชุดนี้ จะพิจารณาโดยรวม ไม่มีผลต่อท่านเป็นรายบุคคล เป็นการประเมินตามความเห็นส่วนตัวของท่าน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน คือตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน และตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับด้านปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษา

2. ในการตอบแบบสอบถามนี้ ขอให้ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามทุกตอนและทุกข้อและตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน

คำชี้แจง กรุณาเติมหน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. คะแนนการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา.....คะแนน

2. สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนด 3 ปี สำเร็จการศึกษาหลังหลักสูตรที่กำหนด 3 ปี

ตอนที่ 2 ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล มี 5 ระดับ ดังนี้ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นพอสมควร
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้างเล็กน้อย
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

ส่วนที่ 1 ด้านความรับผิดชอบ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการรับรู้ของท่าน

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	ไม่ เห็น ด้วย	หมายเหตุ
1	ท่านมีความสนใจที่จะขอคำแนะนำเรื่องการเรียนรู้จากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น						
2	ท่านติดตามผลการเรียนของตนเองและพยายามปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น						
3	ท่านพยายามศึกษาและตั้งใจในรายวิชาที่ไม่ชอบเพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น						
4	ท่านพยายามสอบให้ผ่านทุกวิชา เพื่อจะได้เรียนจบตามเวลาหลักสูตรกำหนด						
5	ท่านแบ่งเวลาในการทำการบ้านและทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ						
6	ท่านส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอ						
7	เมื่อเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการศึกษายท่านจะยอมรับและพยายามหาแนวทางเพื่อแก้ไข						
8	ท่านไม่มีการวางแผนการเรียนของตนเองในแต่ละภาคเรียน						
9	ท่านเป็นคนตรงต่อเวลาที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่างๆที่ได้รับอย่างเคร่งครัด						
10	ท่านรู้จักปรับตัวเองต่อการเรียนและจะเรียนรู้ในบริบทต่าง ๆ ของชั้นเรียนที่เกิดขึ้น เพื่อให้ส่งผลดีต่อการเรียน						
11	ท่านไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือข้อบังคับของสถานศึกษา						

ส่วนที่ 2 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการรับรู้ของท่าน

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย	หมายเหตุ
1	ท่านมีความสนใจในการเรียนเมื่อครูผู้สอนมีกิจกรรมให้ทำกันภายในชั้นเรียน						
2	ท่านมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ทุกครั้ง						
3	ท่านจะนำตัวอย่างของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมาเป็นแนวทางในการศึกษาเล่าเรียนของตนเอง						
4	หากเป็นเรื่องที่ท่านความสนใจเป็นพิเศษท่านจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามกำหนดเสมอ						
5	ท่านจะสนใจเรียนเป็นพิเศษ ถ้ารายวิชานั้นครูผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายน่าสนใจ						
6	ท่านจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนเมื่อครูผู้สอนให้ความสนใจกับท่านอย่างเท่าเทียมกับทุกคนในชั้นเรียน						
7	ท่านมุ่งมั่นต่อการเรียนโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค						
8	ท่านมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะเรียนให้ประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้						
9	ท่านมุ่งมั่นในการเรียนเป็นอย่างมากถ้าได้รับความไว้วางใจหรือได้รับการยกย่องจากเพื่อนหรือครูผู้สอน						

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานศึกษาของนักเรียน

ส่วนที่ 1 หลักฐานและการจัดการเรียนการสอน

แบบสอบถามด้านสถานศึกษามี 5 ระดับ ดังนี้ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นพอสมควร
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้างเล็กน้อย
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการรับรู้ของท่าน

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	ไม่ เห็น ด้วย	หมายเหตุ
1	ผู้สอนมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย เกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนชัดเจน						
2	ผู้สอนจัดการเรียนการสอนเป็นขั้นตอน เหมาะสม เข้าใจง่าย						
3	ผู้สอนจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการลงมือปฏิบัติจริง หรือจัดฝึกประสบการณ์ด้วยตนเองเป็นหลัก						
4	ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ ค่านิยมที่ดี เช่น ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความพอเพียง เห็นแก่ส่วนรวม เป็นต้น						
5	วิธีการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนทำให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น						
6	ผู้สอนมีการประเมินผลการเรียนตลอดเวลา						
7	ผู้สอนมีการสาคิตและเน้นให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงเสมอ						

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	ไม่ เห็น ด้วย	หมายเหตุ
8	ผู้สอนจัดเนื้อหาที่สามารถประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันหรือสอดคล้องกับวิชาชีพ						
9	ผู้สอนไม่ตั้งใจสอนและไม่มีการพัฒนาความรู้ของตนเอง						
10	ผู้สอนขาดความรู้และทักษะในด้านสอน						
11	หลักสูตรที่ผู้เรียนศึกษาอยู่มีความเหมาะสมและมีการกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน						
12	หลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่มีโครงสร้างวิชาที่สอดคล้องและเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนอย่างแท้จริง						
13	หลักสูตรในสถานศึกษากับการจัดการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกันอย่างเหมาะสม						

ส่วนที่ 2 สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการรับรู้ของท่าน

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	ไม่ เห็น ด้วย	หมายเหตุ
1	สถานศึกษามีสถานที่พักผ่อนนอกห้องเรียนอย่างเพียงพอสำหรับนักเรียน						
2	สถานศึกษามีห้องสมุดที่บริการผู้เรียนอย่างเหมาะสม เช่น บริการสืบค้นด้วยอินเทอร์เน็ต เป็นต้น						
3	สถานศึกษามีเครื่องมือ เครื่องจักรและวัสดุเพียงพอสำหรับการฝึกทักษะวิชาชีพของผู้เรียน						
4	สถานศึกษามีห้องเรียนที่ขนาดเหมาะสมกับผู้เรียน						

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	ไม่ เห็น ด้วย	หมายเหตุ
5	สถานศึกษามีห้องปฏิบัติการสำหรับฝึกทักษะวิชาชีพ ไม่เพียงพอกับผู้เรียน						
6	สถานศึกษามีห้องเรียนที่มีการจัดสภาพบรรยากาศ ได้นำเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน						
7	สถานศึกษามีการดูแลรักษาและปรับปรุงภายใน อาคารและสถานที่เรียนอย่างสม่ำเสมอ						
8	สถานศึกษามีการตกแต่งภายในสถานศึกษาอย่าง สวยงามและบรรยากาศน่าอยู่						
9	สถานศึกษามีระบบอินเทอร์เน็ตให้บริการผู้เรียน อย่างเพียงพอ						
10	สถานศึกษามีบริการร้านถ่ายเอกสารและพิมพ์งาน ให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอ						
11	ระบบการบริหารจัดการของสถานศึกษามีการวาง ระบบการจัดการเป็นอย่างดี และทำให้เกิดประโยชน์ กับผู้เรียนอย่างแท้จริง						

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามการวิจัยนี้

ภาคผนวก ข
ค่า IOC ของเครื่องมือ

ตาราง 11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อ	ข้อความ	ผลการพิจารณา							ค่า IOC
		1	2	3	4	5	6	7	
	1. ด้านความรับผิดชอบ								
1	ท่านมีความสนใจที่จะขอคำแนะนำเรื่องการเรียนรู้จากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
2	ท่านติดตามผลการเรียนของตนเองและพยายามปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*
3	ท่านพยายามศึกษาและตั้งใจในรายวิชาที่ไม่ชอบเพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*
4	ท่านพยายามสอบให้ผ่านทุกวิชา เพื่อจะได้เรียนจบตามเวลาหลักสูตรกำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*
5	ท่านแบ่งเวลาในการทำการบ้านและทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86
6	ท่านเลือกทำบางกิจกรรมของสถานศึกษาเพื่อไม่ให้กระทบต่อผลการเรียนของตนเอง	+1	0	+1	0	0	+1	+1	.57
7	ท่านส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอ	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
8	เมื่อเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการศึกษาท่านจะยอมรับและพยายามหาแนวทางเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้น	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
9	ท่านไม่มีการวางแผนการเรียนของตนเองในแต่ละภาคเรียน	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
10	ท่านเป็นคนตรงต่อเวลาที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่างๆที่ได้รับอย่างเคร่งครัด	+1	0	+1	+1	+1	0	+1	.71
11	ท่านรู้จักปรับตัวเองต่อการเรียนและจะเรียนรู้ในบริบทต่าง ๆ ของชั้นเรียนที่เกิดขึ้น เพื่อให้ส่งผลดีต่อการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*
12	ท่านไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือข้อบังคับของสถานศึกษา	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86

* ข้อความที่ถูกคัดเลือกเป็นข้อความในแบบสอบถาม

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ผลการพิจารณา							ค่า IOC
		1	2	3	4	5	6	7	
	2. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์								
1	ท่านมีความสนใจในการเรียนเมื่อครูผู้สอนมีกิจกรรมให้ทำกันภายในชั้นเรียน	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
2	ท่านมั่นใจในความสามารถของตนเองต่อการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย	+1	0	+1	0	+1	0	+1	.57
3	ท่านมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ทุกครั้ง	+1	0	+1	+1	0	+1	+1	.71
4	ท่านมีการวางแผนการเรียนในปัจจุบันเพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในอนาคต	+1	0	+1	0	0	+1	+1	.57
5	ท่านจะนำตัวอย่างของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมาเป็นแนวทางในการศึกษาเล่าเรียนของตนเอง	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
6	หากเป็นเรื่องที่ท่านความสนใจเป็นพิเศษท่านจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามกำหนดเสมอ	+1	0	+1	+1	+1	0	+1	.71
7	ท่านจะสนใจเรียนเป็นพิเศษ ถ้ารายวิชานั้นครูผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายน่าสนใจ	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
8	ท่านจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนเมื่อครูผู้สอนให้ความสนใจกับท่านอย่างเท่าเทียมกับทุกคนในชั้นเรียน	+1	0	+1	+1	+1	0	+1	.71
9	ท่านมุ่งมั่นต่อการเรียนโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*
10	ท่านมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะเรียนให้ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
11	ท่านมุ่งมั่นในการเรียนเป็นอย่างมากถ้าได้รับความไว้วางใจหรือได้รับการยกย่องจากเพื่อนหรือครูผู้สอน	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*

* ข้อความที่ถูกคัดเลือกเป็นข้อความในแบบสอบถาม

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ผลการพิจารณา							ค่า IOC
		1	2	3	4	5	6	7	
	3. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน								
1	ผู้สอนมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย เกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนชัดเจน	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
2	ผู้สอนจัดการเรียนการสอนเป็นขั้นตอน เหมาะสมเข้าใจง่าย	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86
3	ผู้สอนจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการลงมือปฏิบัติจริง หรือจัดฝึกประสบการณ์ด้วยตนเองเป็นหลัก	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*
4	ผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ ค่านิยมที่ดี เช่น ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความพอเพียง เห็นแก่ส่วนรวม เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*
5	วิธีการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนทำให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น	+1	0	+1	+1	+1	0	+1	.71
6	ผู้สอนมีการประเมินผลการเรียนตลอดเวลา	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86
7	ผู้สอนมีการสวดมนต์และเน้นให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงเสมอ	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
8	ผู้สอนจัดเนื้อหาที่สามารถประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันหรือสอดคล้องกับวิชาชีพ	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
9	ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมระหว่างการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86
10	ผู้สอนมีการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนที่น่าสนใจ	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86
11	ผู้สอนมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	+1	0	+1	+1	+1	0	+1	.71
12	ผู้สอนมีบุคลิกภาพและเป็นแบบอย่างที่ดีระหว่างทำการสอนในชั้นเรียน	+1	0	+1	+1	+1	0	+1	.71

* ข้อความที่ถูกคัดเลือกเป็นข้อความในแบบสอบถาม

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ผลการพิจารณา							ค่า IOC
		1	2	3	4	5	6	7	
	3. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน								
13	ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะสอนเป็นอย่างดี	+1	0	0	+1	+1	0	+1	.57
14	ผู้สอนไม่ตั้งใจสอนและไม่มีการพัฒนาความรู้ของตนเอง	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86
15	ผู้สอนขาดความรู้และทักษะในด้านสอน	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86
16	หลักสูตรที่ผู้เรียนศึกษาอยู่มีความเหมาะสมและมีการกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
17	หลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่มีโครงสร้างวิชาที่สอดคล้องและเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนอย่างแท้จริง	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
18	หลักสูตรในสถานศึกษากับการจัดการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกันอย่างเหมาะสม	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
	4. สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา								
1	สถานศึกษามีสถานที่พักผ่อนนอกห้องเรียนอย่างเพียงพอสำหรับนักเรียน	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.86
2	สถานศึกษามีโครงสร้างอาคารเรียนที่แข็งแรงและปลอดภัย	+1	0	+1	+1	-1	0	+1	.48
3	สถานศึกษามีห้องสมุดที่บริการผู้เรียนอย่างเหมาะสม เช่น บริการสืบค้นด้วยอินเทอร์เน็ต เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*
4	สถานศึกษามีเครื่องมือ เครื่องจักรและวัสดุเพียงพอสำหรับการฝึกทักษะวิชาชีพของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*
5	สถานศึกษามีห้องเรียนที่ขนาดเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*
6	สถานศึกษามีห้องน้ำที่ให้บริการผู้เรียนอย่างเพียงพอ	+1	0	+1	0	-1	0	+1	.28
7	สถานศึกษามีห้องปฏิบัติการสำหรับฝึกทักษะวิชาชีพไม่เพียงพอกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*
8	สถานศึกษามีห้องเรียนที่มีการจัดสภาพบรรยากาศได้น่าเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86*
9	สถานศึกษาไม่มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีให้กับผู้เรียน	+1	0	+1	0	-1	+1	+1	.42

* ข้อความที่ถูกคัดเลือกเป็นข้อความในแบบสอบถาม

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ผลการพิจารณา							ค่า IOC
		1	2	3	4	5	6	7	
	4. สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา								
10	สถานศึกษามีการดูแลรักษาและปรับปรุงภายในอาคารและสถานที่เรียนอย่างสม่ำเสมอ	+1	0	+1	+1	0	+1	+1	.71
11	สถานศึกษามีจุดให้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่มเพียงพอต่อความต้องการผู้เรียน	+1	0	+1	0	0	0	+1	.42
12	สถานศึกษามีการตกแต่งภายในสถานศึกษาอย่างสวยงามและบรรยากาศน่าอยู่	+1	0	+1	+1	0	+1	+1	.71
13	สถานศึกษามีระบบอินเทอร์เน็ตให้บริการผู้เรียนอย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*
14	สถานศึกษามีบริการร้านถ่ายเอกสารและพิมพ์งานให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอ	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.86
15	ระบบการบริหารจัดการของสถานศึกษามีการวางระบบการจัดการเป็นอย่างดี และทำให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างแท้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1*

* ข้อความที่ถูกคัดเลือกเป็นข้อความในแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
และหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลงานวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 7 ท่าน คือ

1. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร
วุฒิ กศ.ด. (การอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตำแหน่ง หัวหน้าสาขาวิชาการอุดมศึกษา
2. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี
วุฒิ กศ.ด. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
3. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง
วุฒิ ประ.ด. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
4. ชื่อ อาจารย์ ดร.ภุชงค์ จันทร์จิระ
วุฒิ รป.ด.(รัฐประศาสตร์) มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาอุตสาหกรรมศึกษา
5. ชื่อ อาจารย์ โอภาส สุขหวาน
วุฒิ วศ.ม. (เทคโนโลยีการจัดการพลังงาน) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาอุตสาหกรรมศึกษา
6. ชื่อ นายพิภพ แก้วไทรหงวน
วุฒิ ค.อ.ม. (บริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี
7. ชื่อ นายองอาจ ร่มโพธิ์ชี
วุฒิ ศษ.ม. (การจัดการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนและนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 6918/ 0 130

วันที่ ๒๐ มกราคม 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายอวิรุทธ์ อินโต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.ภานุวัฒน์ ศิริบุษงค์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณา ติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 166 4726

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายอวิรุทธ์ อินโต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 6918/ 0.130

วันที่ ๑๐ มกราคม 2560

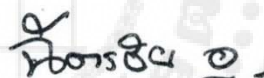
เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายอวิรุทธ์ อินโต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.ภานุวัฒน์ ศิริพงษ์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณา ติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 166 4726

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายอวิรุทธ์ อินโต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 6918/ ๑๒๓๐

วันที่ ๒๐ มกราคม 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายอวิรุทธ์ อินโต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.ภานุวัฒน์ ศิริพงษ์ศ์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณา ติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 166 4726

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายอวิรุทธ์ อินโต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 6918/ 0๒30

วันที่ ๒๐ มกราคม 2560

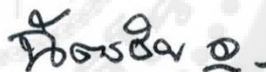
เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายอวิรุทธ์ อินโต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.ภานุวัฒน์ ศิริณพงค์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.ภุชงค์ จันทร์จรัส เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 166 4726

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายอวิรุทธ์ อินโต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 6918/ 0๓30

วันที่ ๑๐ มกราคม 2560

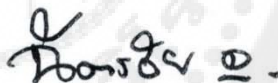
เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายอวิรุทธ์ อินโต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.ภานุวัฒน์ ศิริบุหงศ์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์โอภาส สุขหวาน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 166 4726

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายอวิรุทธ์ อินโต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 6918/0130

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒๐ มกราคม 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี

เนื่องด้วย นายอวิรุทธ์ อินโต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายนผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.ภานุวัฒน์ ศิริพงษ์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายพิภพ แก้วไทรหงวน รองผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งเป็นบุคลากรในสังกัดของท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานใน รายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายอวิรุทธ์ อินโต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 166 4726

ที่ ศธ 6918/0๒30

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒๐ มกราคม 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี

เนื่องด้วย นายอวิรุทธ์ อินโต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายนผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.ภานุวัฒน์ ศิริพงษ์ศ์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายองอาจ ร่มโพธิ์ชี รองผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งเป็น บุคลากรในสังกัดของท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียด ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายอวิรุทธ์ อินโต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 166 4726

ที่ ศธ 6918/ 0641

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๑๖ กุมภาพันธ์ 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ขอข้อมูลและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร

เนื่องด้วย นายอวิรุทธ์ อินโต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริพงษ์ศ์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 3 ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อเรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” พร้อมขอข้อมูลคะแนน การสอบคัดเลือกของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2558 เพื่อเป็นข้อมูลการวิจัย และขอใช้สถานที่ในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2560 ทั้งนี้ นิสิต จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 166 4726

ที่ ศร 6918/ 0640

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

16 กุมภาพันธ์ 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง

เนื่องด้วย นายอวิรุทธ์ อินโต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.ภานุวัฒน์ ศิริพงษ์ศ์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 3 ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อเรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” พร้อมขอข้อมูลคะแนน การสอบคัดเลือกของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2558 เพื่อเป็นข้อมูลการวิจัย และขอใช้สถานที่ในวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2560 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 166 4726

ที่ ศธ 6918/ 0699

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

16 กุมภาพันธ์ 2560

เรื่อง ขออนุญาตขอข้อมูลและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคดุสิต

เนื่องด้วย นายอวิรุทธ์ อินโต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.ภานุวัฒน์ ศิริบุหงศ์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตขอข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 3 ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อเรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” พร้อมขอข้อมูลคะแนน การสอบคัดเลือกของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2558 เพื่อเป็นข้อมูลการวิจัย และขอใช้สถานที่ในวิทยาลัยเทคนิคดุสิต ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2560 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงาน ในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 166 4726

ที่ ศธ 6918/ 0636

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

กุมภาพันธ์ 2560

เรื่อง ขออนุญาตขอทราบข้อมูลและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม

เนื่องด้วย นายอวิรุทธ์ อินโต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.กานววัฒน์ ศิริบุษงค์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตขอทราบข้อมูลและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 3 ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อเรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” พร้อมขอข้อมูลคะแนน การสอบคัดเลือกของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2558 เพื่อเป็นข้อมูลการวิจัย และขอใช้สถานที่ในวิทยาลัยวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2560 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 166 4726

ที่ ศธ 6918/ 0๕๘1

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๑๑ กุมภาพันธ์ 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ขอข้อมูลและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมินบุรี

เนื่องด้วย นายอวิรุทธ์ อินโต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุหงศ์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 3 ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อเรื่อง “ปัจจัยทำนายผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร” พร้อมขอข้อมูลคะแนน การสอบคัดเลือกของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2558 เพื่อเป็นข้อมูลการวิจัย และขอใช้สถานที่ในวิทยาลัยเทคนิคมินบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2560 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงาน ในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 166 4726

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	อวิรุทธ์ อินโต
วัน เดือน ปีเกิด	28 ตุลาคม 2533
สถานที่เกิด	อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	198 หมู่ 4 ตำบลนางบวช อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี 72120
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	หัวหน้าแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ ดำรงตำแหน่ง ครู คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จาก โรงเรียนสามชุกรัตนโมศาราม
พ.ศ. 2555	ระดับปริญญาตรี การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2560	ระดับปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ